REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

FEBRUARY 15th, 1963 — No. 583 — 18th YEAR OF PUBLICATION

TELLEN WIJ WEL MEE?

Wanneer dit nummer van ons blad verschijnt, is het al geen nieuws meer dat Minister President Diefenbaker zich naar de Goeverneur Generaal moest begeven, om te vertellen, dat het laatste uur van het 25e parlement van Canada had geslagen. Het was even spannend, maar nu praten wij er al niet meer over. Wij zijn nu in afwachting van wat de verschillende politieke partijen in koortsachtige ijver hebben klaar gemaakt voor de grote verkiezingscampagne, die reeds als zeer fel is aangekondigd.

Hoe fel overigens die campagne ook moge zijn, menigeen onder ons kan maar moeilijk de gedachte onderdrukken, dat wij er nog steeds enigszins buiten staan. Wij herinneren ons hoe dat vroeger in Nederland ging. Daar waren wij er bij. Daar gevoelden wij ons in de ring, waar het gevecht geleverd werd. Daar laaiden de discussies hoog op en daar heeft menig werkgever met lede ogen aangezien, hoe vaak de door hem betaalde arbeidstijd werd gebruikt voor heftige politieke discussies. Dat is hier anders. Zeker, wij zijn burgers van dit land en dat willen wij ook graag. Maar wij hebben eigenlijk nog niet het gevoel, dat wij er deel van uitmaken. Wij vervullen nog teveel de rol van toeschouwers.

Dat gevoel van wel mee te mogen doen, maar niet mee te mogen beslissen, was eveneens de achtergrond van Minister-President Diefenbaker's toorn over de verklaring van het State Department in Washington. Mr. Diefenbaker kon het maar moeilijk verdragen, dat de Verenigde Staten hem zouden vertellen wat te doen, — hij wilde zelf zijn houding bepalen en zelf beslissen. Dit is psychologisch heel goed te verklaren. Dit geldt niet alleen voor ministers, het geldt voor iedereen. Niemand wil graag dat een ander voor hem beslist. Dat willen wij zelf doen.

Wij geven graag toe: tot op zekere hoogte mogen wij dat ook. Als wij straks op 8 April naar de stembus worden geroepen, is er niemand die ons voorschrijft op wie wij onze stem moeten uitbrengen. Dat bepalen wij zelf. Maar daarna . . . Ja, daarna hebben wij eigenlijk het heft niet meer in handen. Dat hebben wij dan overgedragen aan de candidaat onzer keuze en wij zijn weer teruggekeerd tot het oude punt, dat er dan over ons, voor ons maar in feite zonder ons wordt beslist. Wie die candidaat onzer keuze ook moge zijn, wij weten nu al wel, dat de man (of de vrouw) toch niet van dezelfde beginselen uitgaat en dezelfde levensopvatting huldigt. Wij weten slechts dat degene, op wien wij straks onze stem zullen uitbrengen, ons zal vertegenwoordigen als een van de vele burgers van dit land, mar niet onze overtuiging zal uitdragen. Tellen wij dan eigenlijk wel mee, behalve dan dat wij kiezer nummer zoveel zijn?

Men zou ons nu kunnen verwijten een tekening te geven, die moedwillig somber en pessimistisch gestemd is. Moeten wij dan niet dankbaar erkennen, dat wij toch eigenlijk als vreemdelingen zijn gekomen, maar dat wij nu erkend worden in 's lands zaken? Wij hebben nog maar zo'n gering aandeel kunnen hebben in de ontwikkeling van dit land en toch kunnen wij mee-beslissen in de regering van dit land.

Daar stemmen wij van harte mee in. Die erkenning als volwaardige burgers willen wij niet graag over het hoofd zien. Als wij echter de aandacht willen vragen voor het feit, dat wij als burgers wel, maar dat ons levensovertuiging geen gewicht in de schaal legt, is dit niet zozeer gericht tegen dit land. Het doet ons echter wel opnieuw zien, dat wij twee wegen voor ons open zien en dat wij moeten kiezen welke weg wij gaan zullen.

Wij kunnen ons aanpassen aan de bestaande toestand, ons er in schikken, ons accomoderen. Deze verhoudingen hebben wij nu eenmaal gevonden toen wij hier kwamen en daar voegen wij ons dan in. Laat ieder dan zijn eigen overtuiging houden en laten wij geen onrust, verwekken, door iets nieuws te willen forceren. Dat is de ene weg, en de prettigste. Men zal in Canada dan wel merken, dat wij er zijn, want het bevolkingscijfer is gestegen. Maar overigens bemerkt men niet veel van ons. Men heeft geen last van ons.

De andere weg is de moeilijke. Daarom zo moeilijk, omdat men niet in de toekomst zien kan en omdat men weet, dat door die weg te gaan men zijn populariteit verliest. Als wij iets doen, willen wij allen gaarne weten, wat het resultaat zal zijn. En op deze weg is nu juist het resultaat in volkomen duister gehuld. Want wij hebben te doen met een gebod. Wij hebben te doen met een opdracht om heel het leven te wijden aan God. "Zoals de Vader Mij gezonden heeft in de wereld, zo zend Ik u," heeft de Heiland gezegd. En met een variant daarop kunnen wij rustig zeggen, "zo zend Ik u naar Canada, of naar Amerika." Dit maakt die weg zo moeilijk, omdat wij niet alleen om ons heen, maar ook in ons eigen leven telkens weer de neiging ontdekken, om het leven van ons christen zijn te scheiden. Wij kunnen niet eensdeels deel uitmaken van het economisch, sociaal of politieke leven, en anderzijds óók nog Christen zijn. Wij zijn Christen, en dat zijn wij altijd en overal. Daartoe zijn wij niet besloten, daartoe zijn wij geroepen.

Of wij wel meetellen, kunnen wij rustig aan God overlaten. Het gaat niet om ons, het gaat er niet om, of wij meetellen, het gaat er om dat de autoriteit van Zijn Woord doordringt in alle levensverbanden. Hij heeft het Koninkrijk der hemelen vergeleken met een klein beetje gist, dat zijn uitwerking heeft in het gehele deeg.

Natuurlijk neemt dit niet weg, dat wij straks op 8 April niet veel meer kunnen doen, dan onze stem uitbrengen op iemand, van wie wij eigenlijk maar heel weinig weten. Dat moet ons niet tot ongeduld brengen, omdat wij nog niet hebben kunnen bereiken in politiek opzicht wat wij wel graag zouden willen. Wij moeten elkaar blijven sterken in het geloof, dat Christus ons met al Zijn discipelen het zout der aarde genoemd heeft. Hij heeft niet gezegd, dat wij dit zullen wórden, maar Hij heeft gezegd: gij zijt het zout. Het komt in de beste families wel eens voor, dat moeder het zout in de aardappelen vergeet. Dat wordt dan meteen geproefd. Dat kleine beetje zout is tegenover die pan aardappelen maar een minutieus scheutje. Maar het werkt! Wij zijn met elkaar als gelovigen maar een klein groepje mensen, maar als wij trouw mogen blijven, als wij het gehele leven als door Christus gered mogen zien, dan zal dit het gehele leven doortrekken. Zonder iets af te doen van de Goddelijke leiding en van het werk van de Heilige Geest, willen wij toch zeggen, dat wat er van het Canadese leven en ook van de Canadese politiek groeien zal, voor een groot deel zal afhangen van onze gehoorzaamheid aan de Openbaring Gods.

D.F.

KONINKLIJK BEGIN VAN BOUW "ONS DORP"

Op 28 Januari is in Arnhem, in aanwezigheid van H.M. Koningin Juliana, officieel een begin gemaakt met de bouw van het dorp voor blijvende invaliden, waarvoor het Nederlandse volk in een grote actie meer dan 20 millioen gulden bijeen heeft gebracht. Foto: Terwijl Mies Bouwman en Dr. Klapwijk toekijken, schildert H.M. de Koningin "Het Dorp" op een bord, dat op het bouwterrein zal worden geplaatst.

WE GAAN WEER STEMMEN

Van nu af aan tot de nieuwe verkiezingsdag 8 April zal onze aandacht worden gevraagd voor het punt, waarom het nu eigenlijk ging toen de oppositie-partijen zich eendrachtelijk tegen de regeringspartij stelden en het ministerie ten val brachten.

Van verschillende kanten is reeds verteld, dat het onderwerp, waarop de verkiezingscampagne gericht is, anti-Amerikanisme zal zijn. Wij wagen dit te betwijfelen. Ongetwijfeld is dit punt naar voren gekomen in de recente strijd, die in het parlement gestreden is. Van regeringszijde heeft men zich verschrikkelijk boos gemaakt, dat de Verenigde Staten het aangedurfd hebben om zich zo in te laten met Canada's binnenlandse aangelegenheden. Het argument heeft echter te weinig inhoud, dan dat men daarover lang kan blijven napraten. Men betreurt het in de V.S. dat dit alles zo gelopen is, maar als twee kijven, hebben twee schuld. Canada is niet brandschoon. Wij hebben wel wat aanleiding gegeven tot de scherpe opmerkingen uit zuidelijke richting.

Het feit, dat de opmerkingen van het Amerikaanse State Department wat onvriendelijk waren, neemt niet weg, dat Canada een der geallieerden in NATO-verband is. Welnu, als het dan gaat over de verplichtingen, die men als geallieerde heeft, is het wel wat naief om te zeggen, dat dit puur interne aangelegenheden zijn.

Maar is dit het punt wel waar het om gaat?

In de eerste plaats waren de partijen, die zich tegen de regering stelden, van mening dat de regering door besluiteloosheid blijk gegeven had geen leiding te geven. Hier is de tekst van de motie van wantrouwen, die de regering Diefenbaker heeft doen struikelen:

"This government has failed up to this time to give a clear statement of policy respecting Canada's national defence, and has failed to organize the business of the house so that the 1963-64 estimates and budget could be introduced, and has failed to outline a positive program of follow-up action respecting many things for which this parliament and previous parliaments have already given authority, and does not have the confidence of the Canadian people."

Dat de regering er niet in geslaagd was leiding te geven, was niet alleen de overtuiging van de oppositie-groepen, enkele ministers in het kabinet waren van hetzelfde gevoelen. Zeker, deze ministers hebben later de geruchten wel "fantastisch" genoemd, maar het was een publiek geheim, dat men Mr. Diefenbaker niet langer als leider wilde. Het heeft er om gespannen in de Progressive Conservative Party. Social Credit was reeds gepolst of zij steun wilde verlenen, indien de Conservatives onder nieuwe leiding kwamen. Na de val van het kabinet heeft men deze plannen tegen Mr. Diefenbaker verijdeld. Het spelletje is niet doorgegaan, maar het heeft wel doen zien, dat er binnenskamers geen eenheid van gevoelen is (Op het moment dat we dit schrijven wordt bekend dat, in navolging van minister Harkness, ook minister Hees en ass. minister Sevigny ontslag hebben genomen.)

Behoudens echter het gebrek aan leiding, is er nog een ander punt dat sterk de aandacht trok in de kamerdebatten, en dat eveneens sterk naar voren zal komen in de verkiezingscampagne.

In een paar woorden komt het hierop neer of Canada atoomwapens zal aanschaffen of niet. Dit was het punt, waarop het ministerie Diefenbaker de grootste besluiteloosheid te zien gaf en dat zowel de Amerikaanse generaal Norstadt, als de leider van de Canadese Oppositie Pearson aanleiding gaven om Canada in gebreke te stellen.

Als wij nu trachten uit te vinden, hoe de verschillende politieke partijen hierover denken, dan zien wij dat de Progressive Conservatives momenteel nog een vaag beeld geven. De laatste caucus-meeting (de vergadering van partij-functionarissen achter gesloten deuren) gaf Mr. Diefenbaker een overweldigende ovatie, waaruit dus goedkeuring voor diens standpunt sprak. Wij zijn echter niet vergeten, dat een vergadering van de Young Progressive Conservatives onlangs in Ottawa er op aandrong, dat Canada wel aan zijn verplichtingen in NATO-verband zou voldoen. En dit betekent de aanschaffing van atoomraketten.

Er zijn nog geen tekenen, dat de Liberal Party verdeeld is op dit punt. Wel heeft een enkele hier en daar de partij verlaten, maar van een beweging in de partij is nog niets gebleken.

Social Credit heeft zich niet officieel uitgesproken. Wel heeft Mr. Caouette, de plaatsvervangend leider van de Socreds gesproken, maar wij zouden niet gaarne willen beweren, dat wat Mr. Caouette zegt, noodzakelijkerwijze de opvatting is, die door de leden van Social Credit wordt ondersteund. Op een vraag of, indien Social Credit regeringspartij zou worden, zij de Canadese strijdkrachten van atoomraketten zou voorzien, heeft Mr. Caouette met een zeer beslist "neen" geantwoord, noch de strijdkrachten hier, noch die welke in het buitenland zijn gestationneerd.

Over de New Democratic Party behoeven wij niet veel te zeggen. Deze partij heeft reeds bij verschillende gelegenheden duidelijk uitgesproken niets met atoomwapens te maken te willen hebben.

De verkiezingsstrijd zal zich, zoals voorheen, voornamelijk bewegen rond de twee grote partijen, Conservatieven en Liberalen. Mr. Diefenbaker zal stellig appelleren op het Canadese sentiment, of, zoals hij het zelf noemt, op de "made in Canada" policies. Hij zal de Liberalen verwijten als werktuigen van de Verenigde Staten op te treden. Mr. Pearson zal ongetwijfeld de nadruk gaan leggen op de behoefte aan een stabiele regering met een welomlijnd regeringsplan.

Hoewel het jaargetijde er zich niet voor leent, zal de campagne in felheid worden gevoerd. De dag van nomineering zal zijn Maandag 25 Maart en de verwachting is dat tien millioen kiezers stemgerechtigd zullen zijn.

Zes weken slechts zullen de kiezers worden gelokt, maar wij vrezen dat het zes weken zullen zijn, waarin opnieuw zal blijken hoezeer de Canadese politiek geschoeid is op opportunisme en niet op beginselen.

Sneeuw

vlokken dwarr'len
naar beneden,
vormen saam een
wit tapijt;
kunstig toebereid -

't zuiver wit geeft
aan de aarde,
een gedaante
rein en zacht;
in een stille pracht -

sneew - kan er iets
witter wezen? -
neen, geen wit dat
evenaart,
sneeuw op heel de aard' -

sneeuw - ook daarin
glanst de almacht,
van de Schepper
die 't heelal,
rein her-scheppen zal.

V.

Wat kost het Canadees te zijn?

Onder deze kop verscheen kortgeleden een redactionele bijdrage in de Financial Post, welke betrekking had op een onderzoek, dat terzake voor rekening van genoemd financieel - economisch weekblad door een Montrealse firma werd ingesteld.

Het bleek, dat in de middelgrote en hoge inkomensgroepen Canadezen meer belasting betalen dan de Amerikanen. Naarmate een Canadees meer gaat verdienen voelt hij sterker het nadeel Canadees te zijn en geen Amerikaan. Zodra hij $24.000 per jaar verdient, aldus de Financial Post, betaalt hij reeds $1.000 meer belasting. Daar komt nog bij dat de binnenlandse koopkracht van de Canadese dollar geringer is dan die van de Amerikaanse dollar. Bovendien kan een Canadees, die in Canada $24.000 verdient, bijna steeds in de Verenigde Staten meer verdienen.

Dit verschil bestaat reeds jaren en leidt tot een regelmatige uittocht van hoog gekwalificeerde Canadezen naar de Verenigde Staten. Velen zijn van mening dat Canada's belastingstructuur verouderd is en als het ware de ondernemingsgeest extra belast. Bekwame Canadezen zien in verband hiermede in de Verenigde Staten meer perspectief en steken over naar de machtige zuiderbuur.

Wanneer de Amerikaanse regering haar voornemen de inkomstenbelasting in 1963 te verlagen, ten uitvoer kan brengen en als de Canadese regering deze stap niet volgt, zal de uittocht van bekwame Canadezen naar de Verenigde Staten ongetwijfeld nog toenemen.

De ontwikkeling van Canada's verwerkende industrie, een punt dat hoog staat genoteerd op het actie-programma van de Canadese federale overheid, kan alleen geschieden met behulp van specialisten. Canada kan zich, aldus de redactionele bijdrage, niet langer veroorloven dat afgestudeerden van Canadese universiteiten zich in de Verenigde Staten vestigen, als gevolg van een verouderde en kortzichtige belastingpolitiek.

Hi Neighbours!

Have you spent any time studying any foreign languages lately? Or have you been taking your English seriously?

Wide awake then, if you are a good student and see if you can decipher the following sentences:

1. It is tuf to be kept indors with a kof.
2. Laf if yu wish, but a draft in the nek can be chilling and make yu thoroly miserabl.
3. A harth in a hous, made of ruf stones is not good.
4. Thru a not-hole, we shood not watch a baseball game.
5. Seasons of drout in Western Canada cood caus e darth, and the economy wood be reduced to not.

Looks like a spelling lesson of a grade 5 student who'd better go back to grade 1 and start all over again. But does it not make sense if you look at it again.

Our English language is very confusing and no wonder our children have a tuf, I mean tough, time to learn to spell.

Why must neck have the c, lamb have the b, comb have the same ending? Why is draft and draught not the same and why must the one sounding word have two different meanings?

No doubt our professor of University-level English can explain this to our satisfaction, but a lecture via radio a few days ago set me to thinking. The speaker was of the opinion that much could be done so simplify our language. We have many unreasonable ways of spelling and he advocated the above change-over which I heartily scribbled down. No doubt that would bring its difficulties too and would prove to be a failure. Men have often tried to change the language but we are still stuk with the draft in the nek.

Change and improvement. That is the modern order of the day and has been ever since Adam made the first spade and decided a plough would be a better implement especially if his wife pulled it.

There are committees and groups constantly at work to give us better living conditions, higher standards in living, culture and education.

One committee werking on behalf of all consumers (and we all are included) are the so-called "busy-bodies" of the Canadian Association of Consumers. They are proud that the Toronto Star last August gave them this name. One of their latest projects is a change in our system of weights and measurements. We all recall the hours spent in school in the confusing company of inches and miles (nautical and statute), ounces (tray, avoirdupois and fluid), and pounds, quarts (Imperial and U.S.) and tons (long and short). And remember the back pages of our scribbler which were filled with tables that had to be memorized before you could change rods to feet, let alone pounds to gallons?

Few of us realize the beautiful simplicity of the metric system, which is based on the metre for length, the litre for volume and the kilogram for weight. It is a decimal system with everything readily convertible. For example, one litre is the volume required to contain one kilo of water. Try figuring out the volume of a can that holds one pound of water. In the shops instead of having to multiply or divide by 16 (to change from pounds to ounces), you simply move the decimal point.

90% of the world uses the metric system. People of continental European background are very familiar with it. Other countries are in the process of adapting it while Gr. Britain, Canada and the United States are still holding out.

We are increasingly dependent on export, mainly to maintain our standard of living, but if our products are to be competitive and attractive, they must be marked in such a way the the importing country can understand them.

Contracts have been lost because of our complicated "foot--pound" system. Several industries such as electronics, pharmaceutical, and photographic have switched over to the metric system. Others will follow but the costs involved and the length of time to make the change-over discourages some industries.

The Canadian Association for Consumers suggests:

1. That manufacturers mark weights in both grams and ounces, in that way we will become accustomed to metric measurements, and will be a help on the export market.

2. That the Canadian, British and U.S. governments make a thorough study of ways to bring about the final adoption of the metric system.

Another project the C.A.C. has been very busy with is the packaging of our consumer goods. If you take a little extra time occasionally to study this you will find there is a great deal of deception going on here. Not long ago a well-known brand of shredded wheat adopted a new package with a face more than ½ as large as before. The price stayed the same, the net weight dropped from 12 to 10½ ounces, actually increasing the price by 15%.

The old box of one brand of paper napkins had a count of 80 which was prominently printed on the face. The new brand, exactly the same size and price, has only 70 and the count in printed in faint pink on white near the bottom of the back of the package.

The small bottles of four different brands of soft drinks contain 6, 6¼, 6½ and 7 ounces respectively.

One manufacturer packs 12 ounces of coffee in a can exactly the same size and shape used by others for one pound.

Read the bottom of bathroom tissue and notice the difference in numbers of individual sheets, yet similarly priced.

As wise shoppers we should not buy these goods offered at a reduced price unlesss we check the bargain with others similar in size and weight.

The Testing Committee is very busy, trying to find out if a product sold by a well-know brand name is actually better than a cheaper brand. If it is superior in quality, whether it be headache tablets or an electric kettle, the consumer should be informed on the label, as to better content or material.

Our "busy-body" friends are not to be fooled with and the results of their efforts are accepted by all of us unnoticed. Have you bought any Pork and beans lately? That product is not for sale anymore, but you can buy "beans with pork".

Have any of you benefitted by the standard sizes in Children's wear of which we have written before. There are now 21 garments available which can be purchased, made to fit exactly if you follow directions carefully.

As we noted earlier, change is noted constantly. If you live in a fine split-level home you will soon find that it has become rather "out-moded". A home with glass walls will soon be the latest thing. That will bring improvements to a lot of our housekeeping habits. You'll have to pick up everything quickly or the whole neighbourhood can count the dishes in your sink and the pyjamas on the floor. I hope it won't have a "greenhouse" effect on the family, the extra sunshine we'll absorb will tend to mature us all at an earlier age and we will grow older a lot faster. Should that be the case, think twice before you move in.

And with all this "wisdom" I include greetings and best wishes for an early spring from

YOR NABOR

AUTOTENTOONSTELLING IN AMSTERDAM

Een overzicht in de grote hal van de tentoonstelling voor personenautomobielen in het Amsterdamse RAI-gebouw.

CANADA SLUIT NIEUW TARWELEVERANTIE-CONTRACT MET COMMUNISTISCH CHINA

De Canadese minster van Landbouw heeft in het Lagerhuis bekend gemaakt dat het jongste tarweleverantiecontract gesloten in het raam van de voor de duur van 2½ jaar met Rood China lopende algemene overeenkomst, 34 miljoen bushel tarwe omvat, ter waarde van $65 miljoen. China betaalt hiervan 25% contant en de rest gedurende een jaar tegen vergoeding van interest. Deze voorwaarden zijn voor Canada nog vrij gunstig, gezien het feit, dat dit land aan Polen tarwe levert op een basis van 10% contant, en de rest in drie jaar.

De Canadese minister wilde geen details betreffende de overeengekomen prijs en de interestvoet noemen, omdat dit, volgens hem, de buitenlandse concurrentie in de kaart zou kunnen spelen. Wel deelde hij mede, dat door het gemakkelijker worden van de condities van andere landen die tarwe aan China leveren, met name Frankrijk en Australië, ook Canada een wat soepeler houding moest aannemen. In Canada meent men te weten, dat de tarweprijs de laatste maanden wat is gedaald. Sedert augustus 1962 zou deze verlaging 2½ tot 4 dollarcent per bushel, al naar de kwaliteit, bedragen.

Na het laatste contract zal, volgens de overeenkomst, die in het voorjaar van 1961 tussen Canada en Rood China werd gesloten inzake de leverantie van in totaal 186,7 miljoen bushels graan, gedurende een periode van 2½ jaar, China nog 41,4 miljoen bushels van Canada afnemen.

(N.C.K.v.K.)

INGEZONDEN:

De Dutch Canadian Dramatic Society FAMA is van plan om na de uitvoering in Toronto op 2 Maart a.s., Zaterdag 9 Maart naar Hamilton te gaan om een opvoering te geven van het stuk HET IS TIJD, DR. SCHWEITZER.

Het stuk speelt zich af tijdens de periode kort voor de eerste Wereldoorlog, om precies te zijn tijdens Dr. Schweitzer's laatste nacht in Lambarene. De oorlog dreigt, en dr. Schweitzer, hoe geliefd hij ook is bij zijn vrienden, blijft een Duitser op Frans gebied. Hij zal dus geïnterneerd moeten worden.

Klaar en duidelijk wordt dit probleem uitgespeeld, en we leven allen mee met de conflicten die naar boven komen. In de nood leert men zijn vrienden kennen; dat ervaart dr. Schweitzer ook.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

Weet U hoe of het komt dat zure haring ook wel "Bismarck haring" wordt genoemd?

ZO NIET, LEES DAN DIT GEDICHT,
WANT HET ANTWOORD IS — OOK VOOR U — VAN GEWICHT!

Bismarck, de beroemde "ijzeren Kanselier"
had door zijn dikte niet zo veel plezier.
Hij werd lusteloos en traag,
kreeg last van darmen, hart en maag.
De dokter gaf hem een streng dieet:
"Otto," zei hij, "eet haring bij de vleet.
Alleen haring met zijn mineralen
kan je genezen van je kwalen.
Tevens is 't eten van haring in 't zuur
een uitstekende vitaminekuur.
En de eiwitten die elke haring bezit,
geven je weer nieuwe krachten en volop pit.
Eet dus haring wat je kan,
want je wordt er heus niet dikker van."
Bismarck luisterde naar deez' raad
en bestelde de haring met graat.
Twintig haringen per dag,
at hij met een blijde lach.
Want zelfs als dagelijks medicijn,
is haring heerlijk en altijd fijn.
't Resultaat was gauw te merken:
Bismarck kreeg weer zin in werken,
werd weer fit, gezond en krachtig
en als Kanselier ook vreselijk machtig.
Sedert die tijd is zijn naam bekend,
bij een ieder die wat historie kent.
Maar.... als Bismarck geen haring had gegeten,
was hij als staatsman nu vast vergeten!
Zo werd met hem ook de haring beroemd,
die voortaan "Bismarck haring" werd genoemd.

EN NU DE MORAAL
VAN DIT VERHAAL!

EET HARING ALLEMAAL!!!

En de beste haring die men ziet,
is die van C. PARLEVLIET!!!
Hollandse haring: Seagull brand,
Bij iedere leverancier bekend!

SCHONE CEMENT VLOEREN ZONDER SCHROBBEN!

Laat het schoonmaken van vloeren die vettig en bekorst met vuil zijn U niet uit het veld slaan. Zie hoe U het kunt doen zonder zwaar schrobben: Voeg 2 tablespoons Gillett's Lye toe aan een emmer water. Maak hiermee de vloer goed nat. De lye (loog) maakt vuil en vet, waartegen U anders had moeten schrobben, vlug los en houdt tevens de lucht frisser. Wenst U meer tips hoe U goedkope lye kunt gebruiken in huis en farm? U kunt er tijd, werk en geld mee besparen. Schrijf slechts om het gratis boekje aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

(Adv.)

BOOK BULLETIN No. 22 MAARTJE

Wie kent Maartje niet? Zojuist zijn haar nieuwste belevenissen in druk verschenen "Maartje en de Praktijk" *$1.95 (Maartje verleent hand- en spandiensten in de dokters-praktijk van haar man). We hebben ook nog voorraad van het hieraan voorafgaande boek:* "Maartje en Maartje", *ook $1.95. Er zijn nog enkele exemplaren van de Nederlandse boekengids over voor degenen die er in geïnteresseerd zijn (gratis).*

Gerry Denbok

Burlington Book & Bible House

Mail-Order Dept. Box 381, Burlington, Ontario. Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

VAN ZEE TOT ZEE

Geschiedenis van Canada (3)

DOOR REV. G. RIENKS

De ontdekking van de Nieuwe Wereld

Het was omstreeks het jaar 1500 dat allerwege in Europa het geheimzinnig verlangen ontwaakte om de oude vertrouwde kusten te verlaten en nieuwe werelden te ontdekken. Achter dat verlangen lag het opkomend nationalisme der verschillende staten en het initiatief van rijke kooplieden. Ook de Renaissance had — veel meer dan in de Middeleeuwen — de aandacht van de mens gericht op déze wereld. En men droomde van de schatten die men in verre landen zou vinden. Daarbij ging het in de eerste plaats om een nieuwe route naar Indië en China te ontdekken.

Als u het kaartje eens beziet komen we onder de indruk van de ondernemingsgeest en durf van de zeevaarders uit die tijd. En weinig zullen ze vermoed hebben hoe ze met hun kleine schepen — onder Gods voorzienig bestel — een omkeer zouden teweeg brengen in de wereldgeschiedenis.

Uiteraard zijn wij vooral geïnteresseerd in die mannen, die de kusten van Canada verkenden.

Toch waren reeds vele eeuwen eerder zeelieden van Europa de Atlantische Oceaan overgestoken — namelijk de Noormannen. Omstreeks het jaar 1000 werd Lief Ericson, die op weg was naar Groenland, uit de koers geslagen en kwam terecht op de kust van Noord-Amerika, waarschijnlijk ergens in Labrador. Meerdere tochten werden door de Noormannen ondernomen, maar ze hebben geen blijvende sporen achtergelaten. Alleen in enkele sagen leefde een vage herinnering voort.

John Cabot.

Het was in het jaar 1497 dat John Cabot, of Caboto, de steven wendde naar deze kusten met zijn kleine schip, de Mathew, en 18 man aan boord. John Cabot was een Italiaanse zeekapitein die zijn diensten ter beschikking stelde van de koning van Engeland, Henry VII. Hij ontdekte niet de weg naar China, zoals hij hoopte, maar wel de grote visbanken langs de kusten van Newfoundland. Hij vertelde daarover dat "de zee was bedekt met vis, die niet alleen werd gevangen met netten", maar ook met manden, waaraan men een steen bond om de manden te laten zinken." Het was vooral de kabeljauw die hier gevangen werd in overvloed. John Cabot ontving als beloning voor zijn moeizame tocht 10 ponden, ongeveer 120 gulden, van de koning van Engeland.

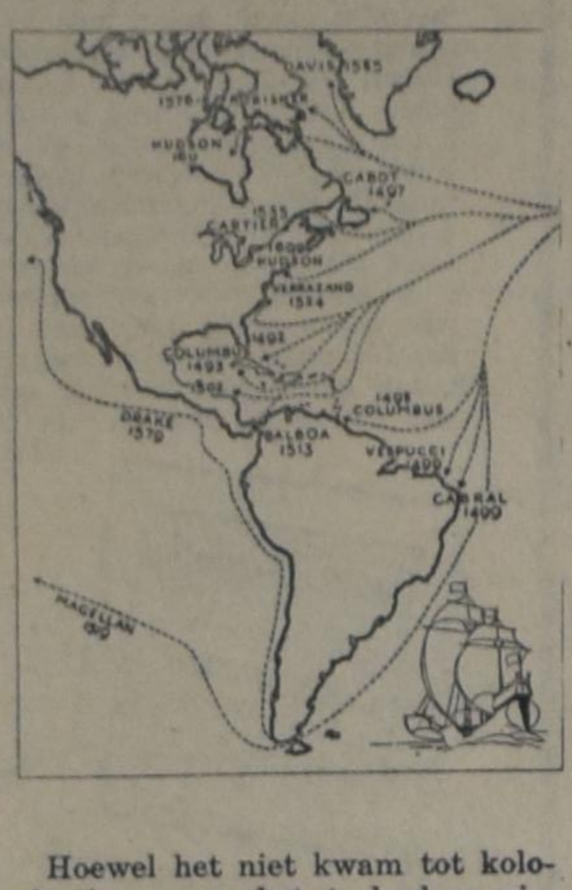

Hoewel het niet kwam tot kolonisatie, waren het toch deze visbanken die ieder jaar meer vissers van Engeland en Frankrijk lokten tot vlak voor de kusten van Canada. Aanvankelijk werd de kabeljauw gezouten en zo naar Europa gebracht. Later ging men ze eerst drogen op de kust en zo ontstonden er, gedurende de zomer, kleine Engelse en Franse posten langs de kust van Newfoundland.

Rondom deze posten verzamelden zich soms Indianen die hun waren ter ruil aanboden — pelzen en beverhuiden. Dat bleek een goede bijverdienste te zijn voor de visserman. Nu was het nog maar een kwestie van tijd of de pelshandel zou de blanke er toe brengen dieper het land in te dringen. Dit zouden de schatten blijken te zijn waarop in de toekomst een imperium zou worden gebouwd.

Jacques Cartier.

Terwijl Engeland op den duur meer zijn aandacht richtte op de kusten ten Zuiden van de tegenwoordige Canadese grenslijn — Virginia tot New England — waren het vooral de Franse zeevaarders die de noordelijke gebieden verkenden in de hoop er een Frans imperium te vestigen. Het was Jacques Cartier die in opdracht van de "aller christelijkste" koning van Frankrijk Frans I — dezelfde aan wie Calvijn zijn Institutie opdroeg in 1536 — de Golf van St. Lawrence verkende in 1534. Hij zette voet aan wal op het Gaspé schiereiland en richtte er een groot kruis op, 30 voet hoog. Aan de dwarsbalk werd een schild bevestigd met drie Franse lelies er op en daar boven een bord met de woorden "Vive le roi de France". En daarna — zoals de geschiedschrijver vertelt — "knielden zij allen neer, hun handen gevouwen tot gebed, en aanbaden het kruis in de tegenwoordigheid der Indianen." (Zie afbeelding.)

Een aangrijpende gebeurtenis. Een symbool ook voor ons. Laten wij steeds weer bij het kruis om een zegen bidden in dit land, én er onze toevlucht zoeken.

Het volgend jaar 1535 maakte Cartier opnieuw een tocht. Hij zeilde nu voorbij Gaspé en voer de St. Lawrence-rivier op. In zijn reisverslag vertelt hij hoe hij onder de indruk is van deze machtige rivier. Was dit eindelijk de verbindingsweg naar Indië? Waar de rivier zich verengde lag het dorp Stadacona van de Iroquois Indianen, de plek waar nu de stad Quebec ligt. Doordat Cartier een Iroquois woord, dat waarschijnlijk betrekking had op Indiaanse maisvelden, verkeerd verstond, dacht hij dat de naam van het land Canaoa was. De brede St. Lawrence noemde hij daarom "de rivier van Canada".

Cartier voer verder tot waar stroomversnellingen zijn schip tegen hielden, dicht bij een ander Indiaans dorp Hochelaga. Daar beklom hij de berg die het dal beheerste en noemde hem Mont Royal — Koningsberg. Hieraan zou later het tegenwoordige Montreal zijn naam ontlenen. En wie wel eens het panorama vanaf de Mont Royal heeft gadegeslagen, kan zich indenken dat Cartier dacht het land der belofte ontdekt te hebben. Echter, de herfst ging voorbij en, liever dan de gevaarlijke tocht over zee in de winter te maken, sloeg Cartier zijn bivak op bij Stadacona. Nu echter veranderde het zonnige landschap zijn gelaat en werd de onervaren Fransman geconfronteerd met de grimmige Canadese winter. Velen stierven. En misschien zou de hele bezetting zijn uitgestorven als niet de Indianen hen een medicijn hadden geleerd tegen de gevaarlijke ziekte, scheurbuik. Desondanks keerde Cartier terug met grote verhalen over de nieuwe wereld — verhalen die mede gebaseerd waren op fantastische verzinsels van de Indianen.

De koning van Frankrijk liet nu een grotere expeditie uitrusten. Het werd echter een mislukking. Men begon er aan te wanhopen de weg naar de schatten van het Oosten gevonden te hebben en opnieuw werd de kolonie geteisterd door de lange koude winter.

In 1543 keerde men huiswaarts.

Jacques Cartier richt een kruis op aan de kust van Gaspé Peninsula - 24 Juli 1534.

Alles scheen mislukt — maar toch had Cartier de toegangsweg gevonden waarlangs later andere pioniers hun geluk zouden wagen. Jacques Cartier staat opgetekend in de annalen als "een man die behoorde tot de geestelijke adel van zijn tijd. Hij had de weergaloze moed van een avonturier en toch niets van de ruwe wreedheid waardoor zulke figuren vaak worden ontsierd."

Voorlopig was Frankrijk niet in staat tot nieuwe kolonisatie. Het werd innerlijk verteerd door burgertwisten en godsdienstoorlog. Pas na 1600 — 1603 — zou een nieuwe poging worden gewaagd. En deze keer zou het gelukken, dank zij de moed en het beleid van hem die de grondlegger zou worden van New France en Canada — Samuel de Champlain.

(Wordt vervolgd.)

Wanneer U **VIS** koopt - vers of bevroren -

LET OP DEZE AANDUIDINGEN

Tracteer U zelf op de heerlijke smaak van in Canadese wateren gevangen vis. Een grote variatie is in de winkels verkrijgbaar.

Om zeker te zijn van de beste kwaliteit voor Uw geld, zowel in verse als in bevroren vis, let op de opschriften "CANADA INSPECTED" en "PROCESSED UNDER GOVERNMENT SUPERVISION". Deze aanduidingen geven aan dat de vis tijdens de verpakking aan strenge overheidscontrole onderworpen was.

Ingeblikte en gerookte vis en visproducten in 't zuur, kunnen, indien in Canada verpakt, met hetzelfde vertrouwen worden gekocht.

DEPARTMENT OF FISHERIES
OTTAWA, CANADA
Hon. J. Angus MacLean, M.P., Minister. George R. Clark, Deputy Minister

JAN FABER
Nu Manager van
Burlington Travel Service
Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:
2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal)
Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

C.L.A.C CONVENTION 1963

Men verzoekt ons mede te delen dat de jaarlijkse conventie van de Christian Labour Association of Canada dit jaar gehouden zal worden op Zaterdag 20 April a.s. in Toronto, Ont.

Prof. Dr. H. E. Runner van Grand Rapids, Mich., zal spreken over het onderwerp "The place and the task of the trade union". Nadere bijzonderheden zullen t.z.t. worden bekendgemaakt.

WAAROM?

God sloeg! en 'k vroeg
waarom?
Is 't: omdat 'k niet kom?
Hij kwam een tweed' —
een derde keer
en 'k riep
waaróm toch, Heer! —
ach néen, néen, néen! niet méer!

Toen — toen Hij nogmaals binnenkwam
en 't restje van mijn zelfzucht nam —
tóen brak het licht door en ik zag
dat 'k enkel bij HEM schuilen mag,
dat 't enkel maar genáde is
en dat al mijn bekommernis
misplaatst was. Want Hij vraagt
geloof slechts en dan draagt
Hij mij, in alle nood
óok langs de grenzen van de dood.

Ik dank Hem voor dát, wat Hij liet.
Loof God. mijn ziel, vergeet het niet

Gemka.

Wij willen graag proefnummers zenden aan hen die ons blad nog niet lezen. Als U namen en adressen hebt, wilt U ons die dan even zenden? Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Hartelijk dank!

DAN DEWAAL'S JEWELLERS - IMPORTS - GIFTS - CO
Expert Watchmaker
131 KING STREET LONDON, ONT. GE 8-9212
De zaak voor prima kwaliteit en goede service!
Groceries ☆ Sigaren ☆ Horloges
Koekjes ☆ Tabak ☆ Diamanten
Gebak ☆ Textiel ☆ Geschenken, etc.
Ook voor het FIJNSTE in
Kaas en al Uw Boterhambelegging!

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.
Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont

Gaat U naar Holland?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

NOW AVAILABLE:

CHRISTIAN PERSPECTIVES 1962

Lectures of the Unionville-Conference 1961, sponsored by the Association for Reformed Scientific Studies.

Contents:

Prof. J. J. Duyvené De Wit
ORGANIC LIFE AND THE EVOLUTIONISTIC WORLD AND LIFE VIEW
Introductory Comment.
Lecture I: The Origin of Life in the Conception of Oparin
Lecture II: Evolution and Human Destiny in Lecomte du Noüy
Lecture III: The Conception of an Evolutionary Humanistic World Religion in Julian Huxley
Lecture IV: Evolution of a Christocentrically Directed Process in Teilhard de Chardin

Prof. H. Van Riessen, Ph.D.
PHILOSOPHY
Lecture I: The Goal of Philosophy
Lecture II: Philosophy and Religion
Lecture III: Philosopy's Basic Ideas

Prof. H. Evan Runner, Ph.D.
SCRIPTURAL RELIGION AND POLITICAL TASK
Lecture I: Thesis: Its Political Articulation
Lecture II: The Forms of its Political Expression and their Development in Modern Times
Lecture III: Its Contemporary Political Expression

Price $2.00

GUARDIAN PUBLISHING COMPANY LIMITED
Box 34, Station B., Hamilton, Ont.
Orders may also be sent to Speelman's Bookhouse, 10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont., or to your local bookstore.

BIJ HET KLIMMEN DER JAREN

Ontdaan en terneergeslagen kwam ik uit het ziekenhuis.

Katrien merkte onmiddellijk, dat er iets was, en vroeg: — Wat heb je, Arie? Was het niet zo goed met Marinus?

Nu, met Marinus was het uitstekend geweest. Die hoefde nog maar twee dagen in het ziekenhuis te blijven. Nee, over Marinus maakte ik me geen zorgen.

Marinus Schenkel is de koster van onze kerk. Hij is al drie jaar onze koster en heeft het als zodanig al veel langer volgehouden dan een van zijn vele voorgangers. Hij is een eigenaardige man, die vaak vreemd en onbehouwen uit de hoek komt. Maar het is geen kwade kerel en geen slechte koster.

Verleden week beklom broeder Schenkel een stijle en wankele ladder, om onze fraaie lampen in de kerk af te stoffen. Bijna bovenaan de ladder gearriveerd, brak een der treden af met het gevolg dat de ijverige koster op akelige wijze de wet van de zwaartekracht op zich toegepast kreeg. Met een dreun belandde hij op de grond en ontdekte, dat hij niet kon opstaan.

Hij had zijn rug bezeerd en een arm gebroken. Zo kwam die arme Marinus in het ziekenhuis terecht. Op waardige wijze droeg hij zijn leed. Een andere koster zou misschien zijn grieven hebben geuit over de commissie van beheer, die zulke slechte ladders verschafte, doch Marinus Schenkel niet alzo. Die lag met opgewekt gezicht in zijn bed sigaren te roken en vertelde blijmoedig aan alle bezoekers, dat hij wonderlijk bewaard was gebleven en dat alles verzekerd was.

Ondanks zijn stralend humeur was Schenkel de oorzaak van mijn bedruktheid. Op verongelijkte toon vertelde ik mijn vrouw wat er gebeurd was: Ik had Marinus opgezocht in het ziekenhuis en hij had ook mij dankbaar verteld dat hij bewaard was en verzekerd. Op het eerste had ik wat in willen gaan door op te merken, dat wij mensen toch maar nooit weten, wat ons te wachten staat, en dat er maar één schrede is tussen ons en de dood.

Daarop had het gesprek een verkeerde wending genomen. Marinus had opgemerkt — ik zei al, dat hij een vreemde kerel is — dat hij verwachtte, nog vele jaren te zullen leven, als eerst zijn arm maar uit het gips was. Overmoedig had hij zich beroemd op zijn gestel en verklaard, dat hij nog nooit een dag ziek was geweest ondanks zijn 55 jaren.

En toen was het gebeurd, dat hij de opmerking had gemaakt, die mij zo dwars zat: — Tussen twee haakjes, Dof, ben jij al zestig?

Haastig — te haastig — had ik geantwoord, dat ik net 53 was geworden. De koster had me wat ongelovig aangekeken, en daarna had ik maar gauw een eind gedraaid aan het ziekenbezoek. Ik was vertrokken met het onaangename idee, dat ik de patient was en Marinus de gezonde....

"Ben je al zestig?" Wat een opmerking! Alsof iedereen niet kon zien, dat ik nauwelijks de vijftig was gepasseerd! Ik voelde me rood aanlopen, toen ik het verhaal aan Katrien vertelde.

Mijn vrouw antwoordde niets, en dat was ook al mis. Ik wist wat er nu ging gebeuren, want ik ken haar al dertig jaar: Ze slikte, werd rood en paars, begon te hikken en te snikken, hield een zakdoek onder haar ogen en begon toen onbedaarlijk te lachen. Ik haald gauw een glas water, want als mijn vrouw zo'n lachbui krijgt — en dat gebeurt nogal eens — ben ik altijd bang, dat ze er in blijft.

Na een minuut of vijf sprak ze hijgend: — Je bent... toch al aardig op weg... naar de zestig... hoei, hoei, hoei... En toen kreeg ze een nieuwe lachaanval. Met die vrouw van me was niet te praten. Ik pakte de krant en begon te lezen. Maar dat wilde ook niet vlotten.

Laat in de avond was het pas mogelijk een behoorlijk gesprek met Katrien over dit netelige onderwerp te hebben. Toen was haar lachlust bedaard en eveneens mijn ergernis. Ik vond nu alleen nog maar, dat Marinus Schenkel een domme kerel was, om te veronderstellen, dat ik al zestig jaar was. Alsof iedereen niet beter wist!

Nu, mijn echtgenote was het met me eens, dat ik er nog tamelijk jeugdig uitzie. Maar op handige wijze, de vrouwen eigen, betrok ze het onderwerp op zichzelf en stelde de vraag: — Hoe oud zouden de mensen mij schatten, denk je?

IMMIGRANTEN-MIJMERINGEN

Diplomatiek, doch tegen beter weten in, zei ik, dat Katrien er niet ouder uitzag dan 35.

— O, zei ze toen, — dat verklaart, waarom ze jou voor zestig houden.

— Hoezo?, wilde ik weten.

— Wel, mensen die ons niet kennen, denken natuurlijk, dat we vader en dochter zijn!

Tegen deze logica, die mijn stemming weer deed zakken, kon ik niet op.

Katrien merkte mijn triestheid en sprak troostend: — Je moet maar denken: een mens is net zo oud als hij zich voelt.

Dat betekende dus, dat ik niet veel ouder was dan dertig! Een moedgevende gedachte en wonderbaarlijke troost!

Het gaat natuurlijk niet helemaal op, maar toch zit er wijsheid in de aloude spreuk: Een mens is zo oud, als hij zich voelt.

Ik ken jonge kerels, die al ouwe bazen zijn. Hoewel ze niets te klagen hebben, zien ze er uit, alsof ze een zwaar juk torsen. Ze zijn altijd even ernstig en het is alsof elk lachje hun geld kost. Ze zijn gewichtig en waardig. Ze zitten vol gewijde leuzen, en als iemand het niet met ze eens is, denken ze minstens, dat de ander een afvallige is, die "HET" niet meer ziet. Buurman Mol zou zeggen: — Je zou ze soms een trap onder hun... geven! Arme, verbeten, zwaarwichtige jongelui, die op dertigjarige leeftijd de zestig al lang gepasseerd zijn!

Aan de andere kant heb je ook ouderen, die nooit opgroeien. Neem bijvoorbeeld Gijs Kraandorp, die inderdaad al tegen de zestig is, en het nooit leert, om volwassen te zijn. Hij springt van de hak op de tak met zijn principes. Drie keer per jaar bedankt hij voor de kerk, omdat een of andere secte hem bekoort. Driemaal per jaar gaat de dominee naar hem toe, om hem weer tot de kudde terug te leiden. Hij is in de handel. Achtereenvolgens heeft hij zaken gedaan in vuurvaste pannen, koeien, tandenborstels, Hollandse kaas en chocoladerepen en ijskasten. Volgens z'n eigen zeggen verwacht hij iedere keer, als hij weer wat anders begint, milionair te zullen worden. Maar in werkelijkheid is hij zo arm als job. De ene keer komt hij niet in de kerk, omdat de dominee zo slecht preekt, en de volgende week zit hij in de kerk van ontroering te schreien.

En zulke onrijpe holderdebolder-geesten zijn er veel meer onder ons. Vrouw en kinderen hebben dikwijls een moeilijk leven bij hen. Toch voel ik me tot dit soort mensen aangetrokken. Ik heb altijd al een voorliefde gehad voor mensen, die een beetje uit de toon vallen. — Dat komt, zegt Katrien, omdat... — Hou je maar stil, vrouw, ik weet wat je wilt zeggen!

We praten samen in bed nog een poosje door over het klimmen der jaren. We vinden beiden, dat er toch wel wat moois in zit, als je ouder wordt. Je wordt wat rustiger en neemt de dingen wat gemakkelijker. Je windt je zo gauw niet meer op (behalve wanneer Marinus Schenkel vraagt: — Ben je al zestig?).

Je ziet je kinderen groot worden en na alle avonturen en spannigen en moeiten van hun jonge jaren zich een voor een vestigen in het eigen nest.

Je mag met je kleinkinderen stoeien en spelen en ze verwennen, zoals je je eigen kinderen nooit verwend hebt. (Ik heb al twee kleinkinderen!)

Het doet je wat, het doet je veel, als je je kleinzoon voor de eerste keer met succes hoort zeggen: — Grandpa!

Ze zeggen wel eens: — Kleine kinderen, kleine zorgen; grote kinderen, grote zorgen. Maar dat hebben wij tot nu toe nog niet bepaald meegemaakt. Daar mogen we wel dankbaar voor zijn.

Neen, ik zou niet graag jonger willen zijn dan ik ben. En als ik over zeven jaar zestig mag worden, dan wil ik vast niet meer terug naar drie-en-vijftig.

En misschien worden we wel tachtig. Als we dan maar fris en groen mogen zijn in de voorhoven van onze God. Dan is de ouderdom geen last.

Spontaan keer ik me om in mijn bed en zeg tegen mijn vrouw: — Ik ben blij, dat ik al drie-en-vijftig ben!

Katrien strijkt me over mijn grijze haar. — Soms, zegt ze zacht, — soms denk ik, dat je nog maar achttien bent....

Welgemoed gaan we slapen.

Arie.

EEN LEKKERNIJ UIT DE OUDE WERELD....

HARD GEBAKKEN BROOD

Hier is een lekkernij waarvan Uw gezin zal genieten! Voor betrouwbare resultaten, indien U thuis bakt, gebruikt Fleischmann's snel rijzende gist. Het blijft weken goed zonder koeling.

BROOD MET HARDE KORST
(WENER BROOD)
Goed voor 2 broden.

¾ kop melk
1 eetlepel korrelsuiker
2 theelepels zout
2 eetlepels plantenvet
½ kop lauw water
1 theelepel korrelsuiker
1 enveloppe Fleischmann's snelrijzende gist
4½ koppen eenmaal gezeefde bloem geschikt voor alle doeleinden
½ kop (ongeveer) lauw water

Breng melk aan de kook; roer daarin 1 eetlepel suiker, zout en plantenvet. Laat het afkoelen tot lauwe warmte. Meet intussen de ½ kop lauw water in een kleine kom, roer daarin de theelepel suiker. Bestrooi met gist. Laat het 10 minuten staan, dan roer grondig. Zeef de bloem in een grote kom. Maak een kuiltje in het midden en giet de opgeloste gist en het lauwe melkmengsel daarin. Meng het grondig, daarbij voldoende lauw water toevoegend om een middelmatig deeg te verkrijgen — ongeveer ½ kop. Wanneer het deeg grondig gemengd is, bedek de kom met een vochtige theedoek. Laat het rijzen in een warm vertrek, tochtvrij, totdat de hoeveelheid verdubbeld is — voor ongeveer 1½ uur. Kneed het deeg. Spreid het uit op een plank lichtelijk met bloem bestrooid; kneed het totdat het smeuig is. Verdeel in 2 gelijke porties. Snijd een kleine bal af van elke portie. Vorm de grote portie in ovale broden van ongeveer 10 inches lang. Plaats op ingevette koekjesplaten, vorm kleine hoeveelheden deeg in balletjes. Bedek met een vochtige theedoek. Laat het rijzen in een warm vertrek totdat het verdubbeld is in omvang — voor ongveer 45 minuten. Maak groeven van ongeveer ½ inch diep over de lengte van elk brood. Rol elk stukje deeg in reepjes ter grootte van een potlood; maak de reepjes vochtig en plaats deze in alle groeven van elk brood. Bak in een hete oven (400° F.), totdat het brood knappend en goudbruin is — 25 tot 30 minuten. Laat het afkoelen op gebakrekken.

Hollandse Scheurkalenders

ORANJE KALENDER
Zolang de voorraad strekt
$ 1.00 postpaid.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop
1058 MAIN STREET WEST
HAMILTON, ONT.
Tel. JA 8-1932

INGEZONDEN

HOCKEY

First I would like to say a few words to the young men. Many times I have heard young men complain about their parents not giving their consent to let their sons play hockey (or for that matter any sport) with one of the regular hometown teams. This is quite understandable and please don't have any hard feelings. They made their promise when you were baptized and I am sure that if you don't see the light yet, you will later on. But I don't intend to dig into all the pros and cons here. I am going to tell you how we solved this problem in Acton, Brampton, Georgetown and Guelph. Because many boys were eager to participate in some kind of sport, meetings were organized with the young men of the above churches and here it was decided to form hockey-teams from the young men belonging to the Christian Reformed Church. This all started about 2 years ago. Since that time many improvements were made and at present we are quite proud of the Christian Reformed hockey-associaiton.

Of course many problems had to be overcome and one of the biggest was of course the financial problem. But like so many problems it had an answer also. Most sportsminded members of the churches were quite generous with their donations. But the biggest part is carried by the players. A few sweaters were sold to local businesses, etc. Then, of course, there is the problem of finding sufficient players to form a team. Many boys had never had a hockey-stick in their hands, but as coach of one of the teams you can take my word for it, that as long as a fellow can skate he can be shaped into a valuable member of the team. Now I can hear comeone say: "Where do we obtain the facilities?" Well the answer to that question is, that no matter where you are, in some nearby town ice can be obtained for $10.00 to $15.00 per hour. We are fortunate to live in a country where arenas are plentiful, although in the larger localities most of these places work on a tight schedule. But if I may give you some advise, look for facilities in some nearby smaller town if ice is not available in your own locality and do this early, about September. We were fortunate in obtaining the arena in Erin every Saturday-night from 7.00-10.00 P.M. This gives us enough time to schedule two games per night. This way all 4 teams play once a week. The practice sessions are generally held on home ice, late at night or early in the morning, for one hour once a week. I think this will give everyone, interested in joining us, sufficient details and if you require more information please contact Ronald Homan, R.R. # 6, Guelph, Ont. We like to hear from you.

* * *

Nu nog een paar woorden speciaal voor de ouders.

Misschien heeft uw zoon het u al tamelijk lastig gemaakt, wanneer de sportskwestie besproken werd. Welnu, zoals u waarschijnlijk weet, u bent niet de enigen. De ouders in Acton, Brampton, Georgetown en Guelph begrepen wel dat ze niet van hun jongens konden verwachten, dat ze altijd op een stoel zaten. Het is dan ook niet zonder de hulp van deze ouders, dat de Christian Reformed Hockey-Association op touw is gezet. Wij hebben sinds we begonnen nog geen klachten gehoord, maar alleen maar goede klanken. En er zijn nog veel meer plannen voor de toekomst. Natuurlijk hadden we een paar jongens, die meer aandacht besteedden aan sport dan aan hun schoolwerk. Maar weet u wel dat de ouders alleen maar behoefden te fluisteren dat de hockey zou worden stopgezet als ze niet beter hun best deden, de rapportkaarten er heel wat beter uitzagen? Daarom helpt het niet alleen de jongens maar ook de ouders. Dus de volgende keer wanneer uw zoon aan het klagen is, laat hem maar eens naar Erin komen, of als het te ver weg is, laat hem schrijven. Het adres is: Ronald Homan, R.R. # 6, Guelph, Ont.

More subscribers is a must for the expansion of our paper. Would you lend us a helping hand?

CANADA

Maatschappelijke diensten zijn er voor U !

In de meeste Canadese plaatsen zijn er gezondheid- en welzijns-diensten voor alle inwoners door middel van vrijwillige organisaties en instellingen.

Hieronder vallen o.a.

- Verpleging aan huis
- Hulp met gezinsproblemen
- Rehabilitatie van gehandicapte personen
- Zomerkampen voor jongens en meisjes

en vele anderen.

Als U, of een lid van Uw gezin, een dergelijke dienst nodig heeft, aarzelt dan niet om hulp te vragen. Zij zal gaarne worden verleend.

Maatschappelijke diensten zijn te vinden in de gele bladen van het telefoonboek onder

"Social Service Organizations"

Zij zijn er om van dienst te zijn aan . . . . U!

R. A. BELL,
Minister van Burgerschap en Immigratie.

Globe Travel Service

HET NEDERLANDSE REISBUREAU 10 MIJL TEN NOORDEN VAN TORONTO
63 YONGE STREET N., RICHMOND HILL, ONT.
ZONDER ENIGE VERPLICHTING KUNT U VOOR INFORMATIE TELEFONEREN: **884-7851 en 285-5782**
Wij zijn officiele agenten voor K.L.M. - Holland America Line en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen.
'S AVONDS 285-5782 — HERBERT EN JOAN GOODHOOFD.

ONTSTELLEND AANTAL EX-PRIESTERS

In de zo just verschenen "Katholieke Illustratie" van 25 januari staat een artikel over het probleem van de vele priesters, die de r.k. kerk verlaten hebben, vooral in Italië.

Twintig procent brak met de r.k. kerk

De schrijver, J. W. Hofwijk, vertelt hoe hij diep geschokt was geweest bij het lezen van de Duitse "Der Spiegel' 'over een bericht van ds. J. Braun, dat er in Italië zes duizend priesters de r.k. kerk verlaten zouden **hebben.**

Hij is toen op nadere informatie uitgegaan en vernam van een van de best geïnformeerde Duitse publicisten op het concilie, een jezuïet, dat hijzelf hierover ook cijfermateriaal had willen hebben. "Exacte gegevens worden niet gepubliceerd," zei hij (deze pater-jezuïet), "maar uit een gesprek met iemand, die zeer goed op de hoogte moet zijn, krijg ik de indruk, dat het cijfer van deze dominee (in Der Spiegel) nog aan de lage kant is. Ik hoorde zelfs een getal van negenduizend noemen."

Op de internationale conferentie van ex-priesters, die in de Wartburg te Velp, Nederland, gehouden werd, noemde de Italiaanse expriester, Dr. Ennio Floris, die zelf professor in de theologie in Rome is geweest, als minimumgetal van de ex-priesters in Italieë: tienduizend. Hij zei: Waarschijnlijk zijn het er echter meer, misschien zelfs vijftienduizend. En hij illustreerde dat aan zijn eigen geval. Hij was n.l. met 5 dominikanen tot priester gewijd, en daarvan is er nu nog maar één over, die zijn priesterlijke functie nog uitoefent. En dat betrof dus alleen dat ene cursusjaar van de Romeinse provincie van de orde van de dominikanen.

In Italië zijn er 53.000 priesters. Dat zou betekenen dat minstens één op de vijf priesters de r.k. kerk vaarwel zegt.

"Schokkende traditie . . ."

Hofwijk vervolgt: "Ik moet u zeggen, dat ik daar weken mee rondliep, want wat er achter zo'n nuchter, droog getal (hoe groot dat dan mag zijn) verborgen ligt aan persoonlijke drama's, aan menselijk leed, aan diep tragische nederlagen, aan verbittering, eenzaamheid en wanhoop vaak, weet God alleen.

Een leek zal dit wel nooit helemaal begrijpen, maar het moet een volledige breuk zijn, dwars door een mensenleven, en wie op een dergelijke schokkende tragedie reageert met een cynisch: "Daar zit wel weer een vrouw achter", beseft eenvoudig niet, welk een huiveringwekkend drama hij schouderophalend in de omslag van een stuiversroman wikkelt."

Wat doet Rome hieraan?

Hofwijk memoreert dan de "Wartburg", het ex-priesterrefugium van de stichting "In De Rechte Straat" te Velp (Gld.), en stelt dan de vraag of de r.k. kerk zich ook het lot van de vele ex-priesters aantrekt. Hij antwoordt:

" "Er is een kans," zei mijn zegsman, "dat het concilie zich ook met deze problemen zal bezig houden . . . We zullen natuurlijk moeten afwachten, maar ik meen te weten, dat er bepaalde voorstellen in die richting zijn gedaan" ".

Protestantse hulp aan ex-priesters

De stichting "In De Rechte Straat" verstrekt omtrent haar arbeid van "De Wartburg" de volgende gegevens:

Gedurende het jaar 1962 heeft deze stichting volledig het levensonderhoud en eventueel ook de studiekosten op zich genomen van NEGEN priesters en EEN kloosterling, die om des gewetens wille de r.k. kerk verlieten.

Twee professoren . . . twee priesterbroers

Onder deze priesters bevonden zich twee professoren in de theologie: Prof. Dr. J. Kisszögyéni, die in Budapest gedoceerd heeft en daar ook directeur was van de Caritas Catolica, en Prof. C. Muniz, die professor was in de ascetische en mystieke theologie en directeur van het metropolitan seminarie van Oviedo in Spanje.

Eveneens is door "In De Rechte Straat" opgevangen de priesternorbertijn, August de Berdt, een bekwaam schrijver, die, hoewel Vlaming, toch de eerste prijs behaalde in de Duitse lyriek aan de universiteit van Innsbruck. Zijn broer, Michiel, was reeds eerder door "In De Rechte Straat" geholpen. Deze was r.k. misisonaris in Japan, en is na twee jaar studie in Grand Rapids, U.S.A., in september 1962 door de Chr. Ref. Church als zendeling uitgezonden naar Japan.

Meer priesters vragen hulp

Behalve deze tien personen, waarvoor de stichting "In De Rechte Straat" zich volledig garant heeft gesteld, om hen een nieuwe weg in het leven mogelijk te maken, heeft deze stichting in 1962 aan meer priesters tijdelijke hulp gegeven, die voornamelijk bestond in kleding en boeken.

Op dit moment zijn er VIJF priesters, die een beroep op de "Wartburg" hebben gedaan en volledig ten laste van de stichting zullen komen, zodra de uiterlijke omstandigheden hun dat toelaten.

De lezer zal begrijpen, dat het levensonderhoud en eventueel de studiekosten van negen ex-priesters en één ex-kloosterling maandelijks grote financiële offers vragen. Daar dit werk enkel in stand wordt gehouden door vrije giften, wordt langs deze weg een beroep gedaan op de barmhartigheid van elke reformatorische christen, opdat de stichting niet in de noodzaak komt te verkeren om priesters, die in hun gewetensnood om hulp schrijven naar het Europese ex-priesterrefugium "De Wartburg" in Velp, af te moeten wijzen.

Alle giften worden verantwoord in het blad "In De Rechte Straat".

H. J. Hegger

HEEFT UW AUTO ZIJN BESTE TIJD GEHAD?

Bij de eerste de beste gelegenheid dat U de aankoop van een auto, een televisie apparaat, een wasmachine moet financieren . . . of een ander groot stuk . . . vergelijk dan de kosten van een Royal Bank termPlan lening. U zoudt U zelf behoorlijk wat kosten aan interest besparen! Een Termplan lening verschaft U contanten op zak op een goedkope zakelijke basis. En het is op Uw leven verzekerd. Vraag naar onze brochure of praat met de directeur van een der filialen der Royal Bank.

ROYAL BANK

Voor de "Farmers"

Recht en Krom in Canada

In Calvinist Contact van October en November 1958 hebben enkele artikelen gestaan over Recht en Krom in Canada. In hoofdzaak werd daarin het rechte en kromme in de Real Estate business behandeld. Zij waren een gids en waarschuwing voor velen, die plannen hadden om een huis of farm te gaan kopen.

Het recht en krom echter, dat wij hier gaan bespreken is naar aanleiding van brieven, die wel eens binnen komen bij het dagelijks bestuur van onze federatie. Soms zijn er brieven met klachten over de scheve toestanden in Canada voor de farmers. Als regel noemt men de verschillende prijzen, die bestaan voor hetzelfde farmproduct. Ook wordt de melkprijs vaak genoemd. Soms vraagt men, hoe het mogelijk is, dat in Canada, dat toch een rechtstaat behoort te zijn, de ene farmer bijna dubbel zoveel voor zijn melk betaald krijgt als de andere, de ene farmer maar contracten heeft en de andere ze niet krijgen kan, of waarom kan men alleen op contract winst maken.

Kortom, men vindt Canada een staat vol onrecht en onrechtvaardige onbillijkheden, waar het de ene farmer maar goed gaat en de de andere maar slecht.

Is deze gedachtengang van de briefschrijvers juist of onjuist? Allereerst moet echter de opmerking gemaakt worden aan onze medefarmers in de U.S.A., die dit lezen en die bezig zijn met de oprichting van een Chr. Farmers-organisatie, dat wij hier alleen de Canadese toestanden beschrijven kunnen en niet voldoende met de toestanden in de U.S.A. bekend zijn. Mogelijk is er wel eens een farmer van de Chr. Organisatie daar, die ons via C.C. eens iets over de landbouw bij onze buren wil vertellen.

Wij zullen nu alleen iets trachten te laten zien van het recht en krom in Canada. Het gezegde, dat recht recht is en krom krom moet wezen is wel waar, doch het is ook mogelijk, dat sommige dingen die inderdaad krom schijnen toch in de praktijk nog niet zo onrechtvaardig blijken te zijn, zodat een land daarom toch wel een rechtstaat inplaats van een staat van onrecht kan zijn.

Laten we de vraag stellen, wat is recht? Dacht U dat onze regering in Ottawa van mening is, dat hier een volmaakt recht heerst? Waarom heeft onze minister president zijn Bill of Rights ingediend? Was dat niet om te trachten vele misstanden die er zijn te veranderen en veel wat krom is recht te maken? Maar ook het recht blijft in deze wereld om onzer zonden wil een recht met gebreken. Toen Prof. Scholten die het buitenlands overzicht in C.C. verzorgt over Nw.-Guinea schreef, haalde hij de profetische woorden van Jesaja aan waar we lezen: "Het recht struikelt op de straten". Dat gebeurt niet alleen maar in verhouding tussen de volkeren dezer aarde onderling, het kan ook zo wezen in de binnenlandse verhoudingen.

Toen wij emigreerden hadden we allen verschillende redenen, doch één van de redenen, dat wij gemakkelijk Nederland verlaten konden was omdat er iets scheef zat in het naoorlogse Nederland, ons rustig vertrouwen van te leven in een rechtstaat was een beetje geschokt toen nieuwe heren met nieuwe wetten een nieuwe regering vormden. Er ging wel eens iets scheef in plaats van recht. Als een land waar steden en dorpen hun zes- of zevenhonderd bestaan herdachten in de tijd dat wij er woonden, moeite heeft om na een vijfjarige oorlog en bezetting weer als een rechtstaat met een stabiele regering op gang te komen, hoeveel moeten dan de moeilijkheden zijn voor een jong land in opbouw en dan met zo'n gemengde bevolking uit zoveel Europese en Aziatische volken samengesteld? Maar toch werd ons toen wij plannen voor emigratie maakten meestal Canada aanbevolen, ook en vooral omdat het een land was met een stabiele regering, iets wat lang niet van alle landen in de wereld gezegd kan worden; ook zeker niet van de Zuidelijke staten van Amerika. Als wij nu de brieven van de farmers die nogal wat te klagen hebben gaan sorteren, blijkt, dat de klacht over de scheve toestanden in de landbouw hier, meestal komen van farmers, die kortere tijd, bijv. ongeveer 5 jaar, hier wonen. Degenen, die hier 10 jaar of langer wonen, hebben ook wel eens wat te mopperen, doch beschrijven de toestanden, zoals die hier zijn, niet zo pertinent als onrechtvaardig. Hoe komt dat? Het is mogelijk dat men gewend raakt aan de scheve toestanden, zodat men het nauwelijks meer bemerkt. Het is ook mogelijk, dat als men hier langer woont, men vanzelf ophoudt met vergelijkingen te maken tussen hoe het hier is en hoe wij het gewoon waren en uiteindelijk tot de conclusie komen dat alles nog niet altijd zo krom is als het lijkt en de ene farmer zo maar niet ineens zoveel meer winst maakt op hetzelfde product dan de andere. De contracten die wel aan de ene en niet aan de andere farm verbonden zijn brengen mogelijk wel een dubbele prijs op, doch zeker geen dubbele winst voor hun bezitters. Vaak moet een veel hogere prijs betaald worden voor de farms met een contract dus moet het contract al gekocht worden en dan worden aan het product dat op contract geleverd moet worden meestal zulke hoge eisen gesteld dat het veel extra kosten mee brengt om het zodanig af te leveren, dat het aan de gestelde eisen voldoet.

En het is niet alleen de kwaliteit, maar dikwijls ook de kwantiteit die de farmer zoveel geld kost, dat van een dubbele winst geen sprake kan zijn. Dat de contracten ideaal zijn voor de farmers zal wel niemand beweren, doch het is een toestand, die hier gegroeid is en daardoor een probleem, dat niet zo eenvoudig op te lossen is. Onze regering heeft er al heel wat commissies voor aangesteld, die het ook nog niet opgelost hebben.

Een volgende maal willen wij bezien hoe de contracten op de farms gekomen zijn en of het mogelijk is dat wij zelf persoonlijk er iets aan veranderen kunnen om althans iets van wat krom is recht te maken.

De Chr. Farmers Federation

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(15)

Haar vraag onderbrak zijn gedachtenstroom. Hij lachte echter niet, maar antwoordde, diep ernstig: "Je weet mijn hartewens wel, Fay."

Onmiddellijk had ze spijt van haar lachende vraag.

Wel, dan moest ze er nu toch maar eens en voorgoed een einde aan maken. Haar besluit stond vast en heel overbodig vroeg ze:

"Wat is je hartewens, Bruce?"

"O, dat weet jij best, Fay. Ik wil jou! Voorgoed. Fay, waarom luister je niet naar me?"

"Ik luister wel, Bruce. Maar ik wilde dat je een betere wens had. Waarom zoek je niet een meisje dat bij je past? Ik pas niet bij je."

"Je past wel bij me."

"Maar we verschillen zo verschrikkelijk veel!"

"Dat hindert niet, Fay. Ik houd van je. Je weet niet hoeveel ik van je houd. Waarom kun je niet van mij houden?"

"Ik houd ook wel van je, Bruce, maar niet zo. Ik bewonder je . . . maar . . . nou ja, ik kan het je niet uitleggen. Ik vind je geweldig en daarom is het zo pijnlijk zo tegen je te moeten praten. Het spijt me echt."

Ze liepen een hele tijd door zonder dat Bruce iets zei.

"Bruce, alsjebrieft, doe niet zo, zo . . . Kunnen we dan niet gewoon vrienden zijn?"

"Ik heb het geprobeerd, dat weet je. Maar 't is me onmogelijk. Ik zal altijd van je blijven houden." Zijn stem was verdrietig, gelaten.

"Fay, hou je van iemand anders?" vroeg hij dan plotseling. Die vraag ontstelde haar want er werd in uitgesproken een gedachte die deze zelfde middag even door haar brein was geflitst toen ze Randall het veld af zag komen, z'n arm op de schouders van de kleine speler.

En nu die vraag daar zo open en bloot tussen hen in lag wist ze niet wat te antwoorden. Ze aarzelde en zei: "Ik . . . eh . . . ik weet het niet."

"Je weet het niet?" vroeg hij verbaasd. "Wat bedoel je eigenlijk?"

"Wel, ik heb wel eens eerder een bevlieging gehad. Misschien gaat het wel weer over."

"Wel."

Zonder woorden liepen ze nu verder. Ergens vanuit een open raam klonk het zingen van jonge stemmen bij een banjo-begeleiding.

"Er zijn tenminste ook mensen die plezier hebben in het leven," dacht Bruce bitter.

Hij voelde zich wanhopig. Na het succes van die middag was deze nederlaag bijna niet te aanvaarden voor zijn toch al enigszins sombere natuur. Hij had zo gehoopt dat het gejuich van de studenten zijn zaak had bepleit. Maar het bleek dat ze ook niet door gejuich gewonnen kon worden. Als ze hem nu niet wilde zou ze hem later ook niet willen, nooit. En zijn wanhopige vermoedens werden onmiddellijk en wreed bevestigd.

"Bruce," zei Fay, "zo kan het niet langer blijven. We zijn samen uit geweest gedurende meer dan drie jaar. Je weet hoe ik er over denk. Vind je nu zelf niet dat we er een einde aan moeten maken? Ik wil je niet voortdurend pijn doen."

"Je doet me meer pijn als je me dit ook nog ontzegt. Maar ik begrijp wel wat je bedoelt. Iemand anders moet nu zijn beurt hebben, is dat het niet?"

"Bruce!"

"Natuurlijk is dat het. Ik weet veel te goed hoe het gaat. Als je drie jaar achter elkaar met hetzelfde meisje uitgaat dan ben je praktisch verloofd en iedereen behandelt jou als mijn vrouw. Is het niet zo?"

"Zo erg is het nu ook weer niet, maar ze denken wel allemaal dat we praktisch verloofd zijn. We zijn al drie jaar samen gegaan."

"Ja, dat weet ik. Ik ben erg zelfzuchtig geweest, maar je weet dan ook niet wat het voor mij is, met jou uit te gaan. Het is alles wat ik heb."

"Je ambities gaan niet erg hoog."

"Dit is geen tijd voor grapjes, Fay. Is het voorgoed afgelopen of kunnen we nog samen uitgaan?"

"Wel, zou het niet veel beter zijn als je eens een ander meisje vroeg?"

"Dat is mijn vraag niet." Zijn gezicht verstrakte in een intense spanning en ze moest dat wel zien.

"Als jij volhoudt dat het te moeilijk is voor je . . . wel . . . dan houden we het zo. Maar het kan nooit meer worden dan gewone vriendschap. En dat is mijn laatste woord in dat verband, Bruce. Begin daar alsjeblieft nooit weer over."

"Gaan we dan samen naar het Washington-diner?"

"Is het niet een beetje vroeg om dat nu al vast te stellen?"

"Nee, ik ben bang dat iemand anders me voor zal zijn."

"Doe niet zo gek. Wie zou me vragen? We zijn al drie jaar samen geweest. Dat weet iedereen."

"Kan zijn, maar ik heb graag je belofte, Fay."

"Allright, Bruce. Maar ik vind het idioot om zo door te gaan terwijl het toch niets kan worden."

"Weet je zo zeker, dat het nooit iets kan worden?"

"Ja, dat weet ik heel zeker, Bruce. Ik bewonder je, maar ik kan geen liefde voor je voelen. Het is heel vreemd. Weet je, ik geloof dat er twee essentiële elementen moeten zijn in een succesvolle vereniging: gelijksoortig temperament en een ondefinieerbare aantrekkingskracht tot elkander. Misschien hebben wij het eerste, ofschoon ik vind je wel wat erg somber vaak. Maar het tweede element is er bij ons niet. Andere meisjes zouden daar misschien overheen zien, maar dat kan ik niet. Ik ben ongeneeslijk romantisch, vrees ik. Ik blijf geloven dat een huwelijk een toestand van het grootste geluk kan zijn, want het is de meest natuurlijke en normale toestand. Maar er is wederzijdse liefde nodig, die de hele persoonlijkheid omvat: lichamelijk, verstandelijk en geestelijk. Tussen ons bestaat dat niet, Bruce. Dit klinkt natuurlijk alsof ik een van die idiote huwelijksboeken heb gelezen, maar dat is niet zo, het zijn m'n eigen gedachten." Ze hield op alsof ze zich geneerde voor haar openhartigheid.

"Toe, ga door," zei hij. "Ik wil je inzichten graag horen. Dan ik misschien uitvinden waar ik te kort schiet."

"Dat is het nu juist, dat weet ik ook niet. Sommige jongens zou ik het heel gauw kunnen vertellen, maar jou niet."

"Dan is er ook geen mogelijkheid dat ik me bij jou aanpas als je me niet kunt vertellen wat er aan mij hapert."

"Nee, ik denk het niet!"

"Wel, ik wil je toch vertellen wat deze drie jaren voor mij betekend hebben. Je bent reusachtig geweest voor me, Fay. Je hebt me nooit wat wijs gemaakt, dat wil ik graag toegeven. En je hebt me geestelijk geholpen. Toen ik hier kwam geloofde ik niet veel van de Bijbel, dat weet je. Maar nadat ik jou leerde kennen en zag wat het geloof betekent in jouw leven, bracht dat me aan het denken. Ik zal altijd een christen zijn, door jou. Geen erg sterke christen, misschien. Ik doe veel liever ik weet niet wat dan op te staan in een gebedssamenkomst om een getuigenis af te leggen of iets van dien aard. Ik ben laf, denk ik wel eens; maar ik kan het echt niet, Fay. Ik heb God lief. Hij heeft me bevrijd van de last van m'n zonden. Ik vertrouw op Hem voor de toekomst, maar ik sta te trillen in m'n schoenen als ik daar in het publiek over moet praten. Het is een idiote angst, maar ik kan het niet kwijt worden."

"Heb je Hem gevraagd om je kracht te geven?"

"Zeker, maar als het er dan weer op aankomt, dan zit ik aan mijn stoel vastgeplakt."

"Er is natuurlijk verschil in karakter. Je leven betekent meer dan je woorden. En jouw leven betekent iets hier, Bruce, dat weet ik heel zeker."

"Het is lief van je om dat te zeggen, maar ik ben ook zo verschrikkelijk opvliegend soms. Dan word ik gewoon blind van drift. Een ogenblik maar, dan is het weer over. Maar dan zeg ik altijd dingen waar ik later spijt van heb."

"Een overwinning is niet altijd meteen compleet. Soms moeten er series veldslagen geleverd worden."

"Dat schijnt wel zo."

"Hoofdzaak is om te blijven vechten in Zijn kracht."

"Dat doe ik ook wel, Fay. En je moet voor altijd weten, zelfs al zou je met iemand anders trouwen, dat je een blijvende invloed op mijn leven hebt gehad. Ik zal nooit weer worden wat ik was voor ik jou leerde kennen en van je ging houden. Je zult altijd een inspiratie voor me zijn."

Nu sloegen ze de hoek om en naderden het meisjes-gebouw. Op de stoep stonden Randall en Nita. Ze waren niet samen uit geweest, ze stonden alleen nog maar te praten en namen juist een vluchtig afscheid.

Nita zei "Hallo" tegen de twee en wilde naar binnen gaan. Maar Fay hield haar tegen: "Wacht even," en na een haastige groet aan Bruce gingen ze samen.

Randall was wat bedremmeld door deze plotselinge gang van zaken maar wist toch een goedmoedig "Goedenavond" uit te brengen.

De twee studenten waren daarna onmiddellijk in een gesprek gewikkeld over de wedstrijd van die middag, alsof er geen meisjes bestonden.

Maar Nita en Fay spraken over belangrijker zaken, Nita het meest; ze realiseerde zich niet dat Fay haar voorzichtig uithoorde. Ze was blij dat ze over Randall kon praten en merkte niet hoe gretig Fay luisterde.

Voor Fay insliep die avond confronteerde ze zichzelf met een ernstige vraag en gaf er tegelijk een negatief antwoord op.

"Nee, ze wilde haar hart niet kwijt aan Randall. Hij was haar type niet. Bovendien, hij keek immers nooit naar haar om . . . ."

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements $ 3.00
Marriage and anniversaries $ 4.00
Notifications of death $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Gode dankbaar en met blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van een dochter en zusje

BARBARA PATRICIA

H. Stolk.
N. Stolk—Boomsma.
Jayne Laura en
Janette Marlene.

2 Februari 1963.

Henry Street, R.R. 5,
Brantford, Ont.

Engaged:

MARJORIE DE HAAN
to
RALPH NORG

Stevensville, Ont.
R.R. # 4, Hagersville, Ont.

Zo de Heere wil hopen wij met onze geliefde ouders

G. P. BRANDERHORST
A. BRANDERHORST—GARTMAN

op 7 Maart 1963 de dag te herdenken, dat zij voor 45 jaar in het huwelijk werden verbonden.

Dat de Heere hen nog vele jaren wil sparen is de wens van hun dankbare kinderen.

Hensall, Ont.:
G. Branderhorst.
C. Branderhorst—Lafeber.
Pella, Iowa (U.S.A.):
L. A. van der Beek.
M. van der Beek—Branderhorst.
Pella, Iowa (U.S.A.):
P. Branderhorst.
R. Branderhorst—Brouwer.
Pella, Iowa (U.S.A.):
N. Branderhorst.
N. Branderhorst—Meurs.
Prairy City, Iowa (U.S.A.):
C. Branderhorst.
G. Branderhorst—Bosker.
Chatham, Ont.:
H. van Giessen.
J. van Giessen—Branderhorst.
Colfax, Iowa (U.S.A.):
E. Plate.
R. Plate—Branderhorst.
Kippen, Ont.:
E. de Vries.
D. de Vries—Branderhorst.
Hensall, Ont.:
B. Branderhorst.
S. Branderhorst—Boersma.
Hensall, Ont.:
J. Branderhorst.
P. Branderhorst—Verburg.
Hensall, Ont.:
W. Branderhorst.
New Hamburg, Ont.:
K. Koning.
A. Koning—Branderhorst.
En kleinkinderen.

KENNISMAKING GEZOCHT

Weduwnaar (farmer) van middelbare leeftijd zou graag in kennis komen met dame van dezelfde leeftijd. Godsdienst Chr. Ref. Brieven onder no. 1563, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

In het district van

NAVAN

van onze Chr. Ref. Church zijn nog verschillende

mooie farms

te koop, met en zonder melk-contract, vooral voor farmers die zoeken om een groter bedrijf zijn er een paar goede farms met een melkcontract, op een afstand van 10 tot 25 mijl van our Capital City of Ottawa. Voor inlichtingen schrijf of telefoneer Rev. J. C. De Moor, P.O. Navan, or Mr. H. Staal, R.R. 2, Russell, Ont.

---

13 ACRES

Geschikt voor greenhouse of tuingrond. Best huis, van alle gemakken voorzien, grote keuken, voorkamer, eetkamer, 2 slaapkamers. Boven 3 slaapkamers en badkamer. Kelder met olieverwarming. Barnruimte voor 3500 legkippen of 10.000 broilers en 10 zeugen. Farm ligt vlak bij Hamilton, on Highway 52. Vraagprijs: $22,000.00, down $10,000.00.

10½ ACRE TUINGROND

aan Highway 52. Vraagprijs $3500. Een mooie plaats om een nieuw huis te bouwen.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Gevraagd: Voor dairyfarms in Stratford district,

2 GEZINNEN

waarvan 1 als "share" houder en 1 in loondienst. Brieven aan S. Klaver, 255 Erie St., Stratford, Ont. Tel. 271-2628.

Gevraagd:

HULP IN DE HUISHOUDING

bij Nederlands gezin, voor twee à drie maanden, wegens ziekte van moeder. Brieven onder no. 1562, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: For dairyfarm, in Woodstock District, experienced

MARRIED MAN

Small family preferred. Wages $175.— per month, plus house, hydro, and milk. Letters to: B. Zylstra, R.R. 1, Curries, Ont.

Dundas Christian School will need

2 TEACHERS

for the 1963-1964 schoolyear. One for the intermediate grades and one for the lower grades. Experienced preferred. If interested please contact Mr. J. Stronks, Principal, % Dundas Christian School, R.R. # 2, Dundas, Ont.

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

Wallaceburg Christian School.
We are in need of

A TEACHER

for the lower grades, by the first of September 1963. Please contact Fred J. Feddes (Secr.), R.R. 3, Wallaceburg, Ont.

The "Timothy Christian Elementary School" of Barrie, Ont., will be in need of a

PRINCIPAL AND
TWO TEACHERS

for the 1963-1964 season. Experienced teachers preferred. Please send all correspondence to the Secr. Bert Schaly, R.R. # 1, Thornton, Ont.

The "John Knox" Christian School, Clarkson, will be in need of

A Qualified Teacher

Man preferred, for the grades 4 & 5, or lady for grades 2 & 3, starting September 1963. Kindly send your application, stating educational background, experience, references and salary requirements to: Mrs. W. Huiskamp, Secretary, P.O. Box 938, Clarkson, Ont.

Wanted:

EXPERIENCED TOOL- AND DIEMAKERS

for Wallaceburg, Ont. Wages between $ 2.— and $ 3.— per hour. Full range of benefits paid by employer. Guaranteed steady employment. Contact Mr. T. Hopman, 250 Margaret Ave., Wallaceburg, Ont. Phone: 627-2541, after 6 p.m. 627-5075. Or: Mr. C. H. Spiering, R.R. # 3, Wallaceburg. Phone: 627-5350.

Gevraagd:

GETROUWDE MAN VOOR DAIRY FARM

Moet goed met vee en melkmachine om kunnen gaan. Jaar rond werk. Goed loon. Modern huis, van alle gemakken voorzien, beschikbaar. Bus voor Chr. School gaat voor huis langs, aan verharde weg in de Niagara Peninsula, 6 mijl van Chr. Ref. Church. Schrijf onder no. 1564, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farm, Acreages, Lots Summer Cottages and Businesses.
Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

FIRST SHOWING

of New Homes now under construction in the Elms Subdivision, just between Church and Timothy School. Contact me soon to see the selection of models and lots for early spring or summer possession. Houses of same design will not be permitted next to each other. Cannot repeat style once in five houses. Extras such as valance boxes etc. will be built in at no extra cost. Any choice of kitchen, tiles, shingles, etc. Prices start at $16,500 for a six room detached bungalow, with only $2,000 down to one N.H.A. Mortgage. Others with $1,000 down payment. For any information, without any obligation, call

John Struik

CH 1-5205 or CH 7-3998

SPECIALIST IN GOOD DEALS ONLY. For ALL your Real Estate transactions, residential, commercial, appraisals, arranging down payments, or mortgages, etc. 24-hour service. I AM AS CLOSE AS YOUR PHONE.

James B. Gilbert
REAL ESTATE
MEMBERS OF THE TORONTO REAL ESTATE BOARD

DAIRY FARM

100 ACRES, melkcontract, plm. $ 1000 per maand, goede gebouwen, 2 barns, ruimte voor 80 stuks vee, goed frame huis, 1 mijl vanaf de highway, 28 melkkoeien, machines, bulkcooler. Vraagprijs $ 31.000.

MIXED FARM

185 acres, ruimte voor meer dan 100 stuks vee, modern woonhuis, 7 rooms, dubbele garage, incl. recreation room, swimming pool. Vraagprijs $40.000.

MIXED FARM

125 acres, ruimte voor 45 stuks vee, dubbel frame huis (geschikt voor 2 gezinnen), slagerij met volledig equipment (government approved). Vraagprijs $ 30.000.

Alle boerderijen in de omgeving van Smithville, Ont., dicht bij Chr. Ref. Church en Christian School. Geen interesse voor kopers met minder dan $ 10.000 down.

Deze farms worden wegens omstandigheden verkocht en zijn zeer goedkoop.

Schrijf of telefoneer aan

Arie Bonselaar
R.R. 3 SMITHVILLE, ONT.
Phone 957-7380

SEARCH FOR WORTHY SUCCESSOR

of Mr. J. Stadt Sr., retiring principal of the Calvin Christian School in Victoria, beautiful capital of British Columbia.

Please write for information to the secretary:
S. Wolters, 4244 Quadra Street, Victoria, B.C.

WAAROM
was het een mooie bruiloft?

Omdat vader voor deze mooiste van alle dagen had gespaard bij de Bank of Nova Scotia met het persoonlijke beleggingsplan met levensverzekering. Bepaalt Uw doel — bereikt het met maandelijkse stortingen — ontvangt al Uw spaargelden terug met een bonus in geld. Spaart voor de bruiloft van Uw kind en al de dingen die U nodig hebt bij de Bank waar Uw kennissen naar toe gaan.

PSP zal uw plannen doen verwezenlijken

ScotiaBANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA

Wanted:

MARRIED MAN

for year round work on beef and cash-crop farm. House supplied. Two bedrooms, large livingroom, kitchen and bathroom, etc. $175.— monthly. Free meat, eggs and large garden. Close to Chr. School and Chr. Ref. Church. Apply Mr. C. H. Spiering, R.R. # 3, Wallaceburg. Phone: 627-5350 or 627-5860.

Wanted:

MIDDLEAGED COUPLE

Man to work as gardener and handyman. Woman part-time at home. Free house. Year-round employment. Good position for neat clean couple. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1547, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

YOUNG MAN ON DAIRYFARM

Board and good wages. Apply to: Melvin Elgersma, R.R. 1, Cayuga, Ont. Tel. 772-3694.

Wanted:

MARRIED MAN

with dairy experience, by March 1. 3 bedroom, oil-heated house. Good wages.

Opening this spring for:

1 - TRUCK-DRIVER
1 - MILL FOREMAN
1 - SINGLE MAN experienced, for farmwork.

Contact Rev. G. Bieze, Alliston Chr. Ref. Church, P.O. Box 61, Everett, Ont. Phone Everett 77R6.

ROOM AND BOARD

for 2 young men or women. Dutch family. 82 Whitney Ave., Hamilton, Ont. Phone 522-2376.

UNIFORM BUSINESS FOR SALE

Sold from coast to coast, only one of its kind in Canada. Owner must sell due to other interests. Small investment will buy merchandise and business. Write for further details to # 1558, Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Dairy and Broiler Farm

100 acres - 9 room house - furnace - new bankbarn - milkhouse - bulktank - second barn equipped for 10,000 broilers - full line of implements in A1 condition. 31 head of cattle. Asking price $42,000.—. Low downpayment for responsible party.

PETER FEDDEMA
REALTOR
Highway # 2, East of
BOWMANVILLE, ONT.

Broiler or Chicken Farm

50 Acres, 7 room, 2 storey home with all conveniences. Located near St. Catharines. Capacity for 9,000 broilers. New barn with hot water heating system. Asking price $23,500 with reasonable downpayment considered.

Call or write

John Voortman
Realtor
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

Wanted:

FAMILY

to work on vegetable farm. Three or more workers. Free house. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1548, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

MARRIED MAN

for Broilerfarm. Small family preferred. House with modern conveniences available. Close to Chr. Ref. Church and Chr. School. Good position for the right person. William J. Bakker, R.R. 1, Auburn, Ont. Phone 251, Blyth.

FAMA

Dutch Canadian Dramatical Society of Toronto
presenteert

Het is tijd Dr. Schweitzer

door Gilbert Cesbron - vertaald door F. Sterneberg.
Regie: HENK POESIAT.

TORONTO: ZATERDAG 2 MAART A.S., 8 uur n.m.
Museum Theatre, Queen's Park.
Kaarten: $1.00, $1.25, $1.50, verkrijgbaar bij RO 9-4575 en RO 2-7846, en aan de zaal.

HAMILTON: ZATERDAG 9 MAART A.S., 8 uur n.m.
Dalewood Auditorium, Main Street West
Kaarten: $1.25, verkrijgbaar bij The Wooden Shoe Confectionary, 1058 Main Street W., JA 8-1932, en Bijlstra's Groceries, 162½ Locke Street, JA 9-0054.

INGEZONDEN

Bij het overlijden van H.K.H. Prinses Wilhelmina

Geachte redactie,

Ik houd er niet van als ik het ergens niet mee eens ben, direct in de pen te klimmen. Maar nu moet het wel. Ik ben misschien zes of zeven jaar op Calvinist-Contact geabonneerd, en heb het ook gelezen. Ik las en lees wel dingen waar ik het niet mee eens ben, maar ook wel dingen die mijn inzicht verrijken.

Maar in het nummer van Januari 25th, 1963, No. 580, las ik een artikeltje, overgenomen uit Kerknieuws, getiteld: Een mislukte herdenking. Een artikeltje zo tendentieus dat ik er tegen protesteren moet.

Calvinist-Contact dient zich aan als een Dutch Canadian Christian weekly. Uit artikelen die ik me wel herinner, is meer dan eens betoogd, dat men neutraal wil staan tegenover de kerkelijke verschillen, laat ons zeggen binnen de "Geref. gezindte" (die geref. gezindte is een mythe voor mij). Men is dan wat men noemt Chr. nationaal, en inter-denominational of interkerkelijk. Er worden dan wel artikelen over de kerk geschreven, zoals b.v. kort geleden in Christian Courier, a supplement to Calvinist-Contact: "Old year, New year, and the church", by Rev. L. Doezema. Hoewel er mooie dingen in zo'n artikel staan (ieder leze maar eens de alinea over de onbeleden zonden der kerk), wordt men toch in de mist gelaten hoe concreet de kerk is, en waar de kerk is. Wat verder die neutraliteit betreft, dan is Calvinist-Contact niet kerkelijk neutraal. Dat neem ik ze niet kwalijk, ik ben ook niet kerkelijk neutraal en ik wil het niet wezen ook. Maar dan moet men ook niet pretenderen het te zijn. Laat ik maar een voorbeeld nemen uit hetzelfde nummer, 25 Jan. No. 580. In dat nummer is ook sprake van een rondschrijven of kanselboodschap van de classis Den Haag der geref. kerken. Bedoeld zijn de geref. kerken (synodaal), terwijl de redactie van Calvinist-Contact heel goed weet dat de geref. kerken (vrijgemaakt) ook de naam geref. kerken voor zich opeisen. Neutraliteit zou eisen de termen synodaal en vrijgemaakt te gebruiken. Verder als men ernstig probeerde neutraal te zijn dan nam men een door en door tendentieus artikel niet over.

Die boze vrijgemaakten toch! Dat ds. Meima, voorheen geref. predikant, niet veel goeds van de kerken die hij vroeger gediend heeft, weet te zeggen, is begrijpelijk, anders was hij niet weggelopen. Over de argumenten die de geref. kerk Bunschoten Spakenburg had om niet gemeenschappelijk het overlijden van prinses Wilhelmina te herdenken, geen woord. We moeten maar op gezag van ds. Meima aannemen dat de vrijgemaakten in de sectarische hoek zitten. Zich geen houding weten te geven tegenover hun mededorpsgenoten in zulk een bij uitstek nationale zaak. Laat ds. Meima maar eens vertellen hoe het komt dat er in Bunschoten Spakenburg twee gemeenschappen zijn die beide de naam geref. kerk voor zich opeisen, dan kunnen we misschien beoordelen waar het sectarisme zit.

De conclusie van de jeugd vanwege de scheidingsverdwazing der ouderen maar liever op het ijs bleef, wel daar geloof ik niets van. Ik denk dat een ander Nederlands blad dat ik gelezen heb dichter bij de oorzaak was van de over het algemeen, in heel Nederland, geringe belangstelling der jeugd voor het overlijden van prinses Wilhelmina. Voor de jeugd tot plm. 20 jaar was prinses Wilhelmina bijna onbekend. Zij heeft na haar afstand van de troon zich volkomen uit het openbare leven teruggetrokken. De regering van koningin Wilhelmina is voor de jeugd tot 20 jaar geen levende realiteit.

Ik kan in deze conclusie van ds. Meima betreffende de jeugd niets anders zien als wat stemmenmakerij. Overigens komt in heel deze affaire het woord en de zaak samenwerking weer opduiken. Ik kan er hier niet nader op ingaan. De redactie heeft beperkte plaatsruimte, en is misschien niet geïnteresseerd in mijn zienswijze en opvatting in deze zaak.

Hoogachtend,
H. van Bostelen,
Belijdend lid Canadian reformed church Coaldale, Alta.

Zoekt U naar een origineel verjaardagsgeschenk? Geef een abonnement op C.C. cadeau. Een verrassing die een heel jaar nieuw blijft.

DAIRY FARM

74 ACRES fertile soil, large barn in excellent condition, new milkhouse with bulkcooler, all equipment and good Holstein herd of cattle giving an average income of $400 per month. There is a 6 room home with all modern conveniences, this farm has been in same family for over 30 years and must be sold due to death of owner. Asking prive $28,500.

The widow will give the first mortgage on excellent terms or will take a house in trade in the Hamilton - St. Catharines district. Contact

MEDARD VERDEGEM
REAL ESTATE INVESTMENT
Consultant Property Management
3 Benson Dr. ST CATHARINES, ONT. Phone WE 4-2548

HOGE BLOEDDRUK,

hooikoorts, neusverkoudh., reuma, struma, suikerziekte, vallende ziekte, verkalking, verlamming, uitputting, vetzucht, zenuwzwakte en -ontstek., zwakke maag en darmen (gassen), wormen en maden bestrijdt U succesvol met de vanouds bekende Florageneeskruiden. Prachtresultaten. Wat U ook mankeert en wat U ook al hebt geprobeerd.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parievliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

To the Anglican Bishops of the Province of Ontario

Right Reverend and Dear Sirs:

In your brief to the Government and the Legislature of the Province of Ontario you state that "the Anglican Church in this province values greatly the recognition and preservation of a public educational system permeated with religious conviction, based upon Christian principles and ideals." I think that the Anglican Church is to be congratulated on this stand. As far as these religious convictions are concerned, the beginning of the brief informs us that the 1962 General Synod of Canada has defined its Christian philosophy of education as containing the "fundamental doctrines of the Creation, the fall and alienation of man from his Creator, his fellowmen and himself; the Incarnation and the Atonement, in the whole redemptive life and ministry of Jesus Christ. and the Holy Ghost, continually present and active in the church."

As I have two children attending a Public Highschool in the Province of Ontario I would request the Bishops very urgently to give me any name of any public Highschool where the educational system is permeated with this Christian doctrine.

Concerning the fall of man I spoke to a highschool student only a few days ago who told me that her teacher had voiced as his opinion: "If God permitted man to fall in sin, we had better not believe in such a god."

Do the Bishops know of any textbook on geology or biology in which creation is given its rightful and biblical acknowledgment?

Isn't it correct to state that, generally speaking, the secular concept of evolution has taken the place of Christian doctrine of creation. I know of one student who wrote the following Postscript under his test: "If you want to know more about it, read Genesis 1." I think it illustrates the secularized situation in that the Bible has been removed to the place of the afterthought.

You, Right Reverend and Dear Sirs, protest to the brief of the Roman Catholic Bishops by writing: "Our public schools, though not sectarian or denominational, are certainly not secular in original intention or historic development."

This to me seems to be a euphemistic understatement. Who would deny the secular development of our public educational system? In his "Mirror for Man" Clyde Kluckhohn writes about our present-day situation: "The anthropologist must characterize our culture as profoundly irreligious . . . very few of our leaders are still religious in the sense that they are convinced that prayer or the observance of church codes will affect the course of human events . . . Feelings of *guilt* are common but the sense of *sin* is rare." (p.189) According to this sociologist an increasing number of intellectuals "debate the extent to which the dogmas of any organized Christian church are compatible with contemporary secular knowledge." (p. 190). If Kluckhohn is right, and I think he is, then there is not much hope for the acceptance or survival of the Anglican philosophy of education at our public schools.

With reference to the educational system in the U.S.A. Kluckhohn maintains that it "has recently been built upon a kind of watery intellectualism." (p. 138). Are you really of the opinion that the situation in Canada is much better? Or would we also fall under the verdict that "the existing educational system is hopelessly irresolute on many fronts"?

I think this is especially the case with our system of religious instruction at our public schools. The way I look at it, it seems to be a minimum with which we try to silence our conscience. To be frank, in many schools it is not instruction at all. I myself had to teach 150 children in an assembly room last year for 25 minutes and now I do the same for more than 100 children in an overcrowded classroom. I cannot assign them any memory work (they cannot even make notes) nor are there any tests. If I would try to keep a record of attendance, there would not be much left of my 25 minutes. All I can do is to speak to and with these children for a few minutes. but I do not think that this can be classified as teaching. The only effort to religious teaching we make in this area of the province is confined to grades 6, 7, and 8 of the elementary school. When I asked the principal of a highschool, in accordance with the provisions of the law, to give me one hour for religious instruction at the school, he told me that the curriculum had to be entirely devoted to academic studies (whatever that may be).

Your denial of the secular character of our public school system of education reminds me of an expression by Henry Steele Commager when he stated that "public education has become the American religion". Regarding this religion Mrs. Meyers prophesies: ". . . secularism will accelerate its Christian democratic mission to make us all brothers of one another". (You may find these quotations in the chapter "America's real Religion: An Attitude", in Martin Marty's "The New Shape of American Religion", p. 81). Secularism now promotes Christianity. But this is not the Christianity of the Educational Creed of the 1962 Synod of the Anglican Church!

Finally, for this letter should become too long, it seems to me, dear Bishops, that you yourselves have not escaped modern secularism in your brief. May I clarify this with a few examples? In the sentence I quoted above you state that our public schools are not secular "though not sectarian or denominational". Does not this expression hint in the direction that denominationalism resides under sectarianism? Is not the implication of this expression that true religion 's an attitude, not a creed. sincerity, not truth?

You quote with manifest approval the report of the Royal Commission on Education of 1950 in which it is stated that the educational training "rests upon the cardinal virtues of honesty and Christian love". I am very much puzzled by these words of the Royal Commission. What exactly is meant by these beautiful words? Does honesty exist apart from Christian love? Do we have two standards for the development of "strength of character", viz. a secular, pagan one (honesty) and a Christian one (Christian love)? Or is it foolish to speak of Christian honesty as well as of Christian love?

Furthermore I am very much amazed about the fact that you agree without any difficulty with the statement of this Royal Commission made more than 12 years ago: "Without proclaiming any creed or doctrine we know that in our democracy the Christian ideals as personified and exemplified by Jesus have an appeal to all persons of goodwill . . ." This indeed is a statement without any creed or doctrine! But you must have noticed that it condemns the Anglican Educational Creed of 1962. According to the Anglican Creed there are no persons of goodwill, for 'the fall or alienation of man from his Creator, his fellowmen and himself' is considered to be a 'fundamental doctrine". You, Anglican Bishops, know very well that the theology of "Jesus as example" is the theology of secularized modernism. Why don't you reject such heresies?

In your brief you request in accordance with the Roman Catholic Bishops the "retention' 'of "Christian values and principles in education". Is not this also a secular euphemism? Is there much left in our present educational system that's worth to be retained?

And permit me one more instance of secular thinking in your own brief. You demand the teaching of church history "accurately and objectively". Aren't you kneeling down in this sentence before the altar of secular scholarship, as it maintains the objectivity of the idol of its scientific method? What is objective history teaching? Is Christian history teaching not objective? How does your educational Creed apply to the teaching of Church history?

Dear Bishops of the Anglican Church, you will understand that to me your brief has raised more questions than it answered. I write this because I am deeply concerned about our present educational system. I, and many with me, accept more sacrifices for the teaching of our children than any other group of the population of Canada. I am thankful that I may belong to a group of Christian parents who provide for their children public Christian education at the cost of maintaining private schools, though most of them belong to the lower-income class. We do not complain. It is up to our nation to notice our sacrifices and to read its own Bills of Human Rights!

With the Bishops of both the Catholic and the Anglican church I do hope that a committee will be appointed to review "the philosophy and aims of education in Ontario and the financial support of public education with the purpose of maintaining equality of educational opportunity. giving adequate recognition in the Teachers' Colleges and secondary schools of the concerns of all religious traditions, and maintaining peace, concord and goodwill among the several religious loyalties of our Province".

Sincerely yours,

Trenton, Ont. Dr. R. Kooistra

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SECOND SERIES IN FEBRUARY

No. 50

Author: G. Boonstra

Black: 6 pieces

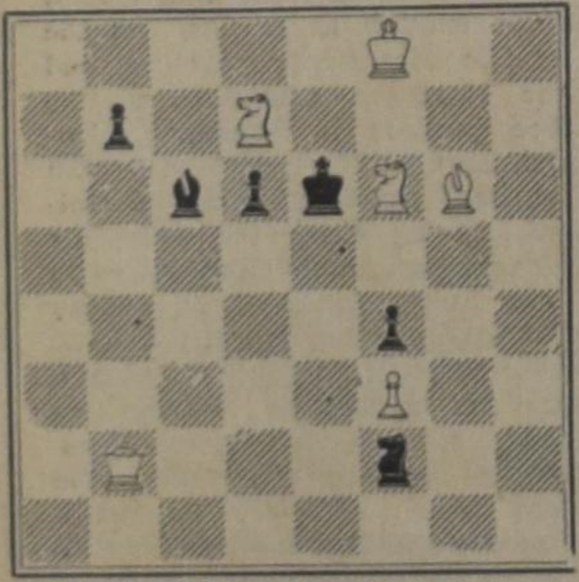

White: 6 pieces

White to play and mate in 3 moves. (4 points)

No. 51

Author: W. A. Shinkman

Black: 2 pieces

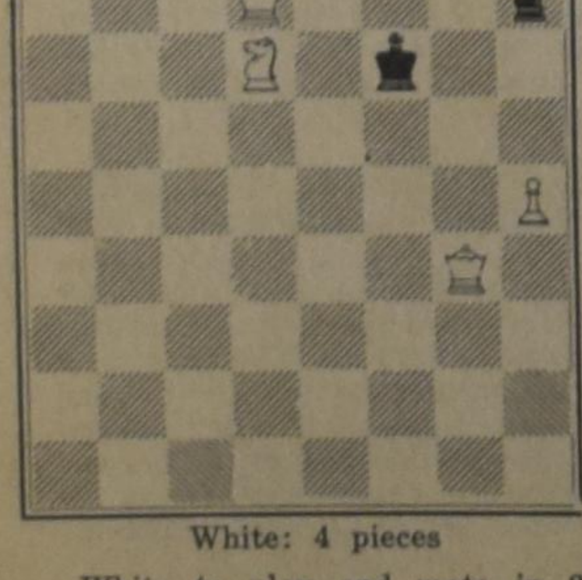

White: 4 pieces

White to play and mate in 2 moves. (2 points)

NOTES

1. From now on I will try to publish two problems of different character every time. The first one will give some trouble even to the diehards. The second one can be solved even by beginners. In this way every series will be attractive for all of us.
2. No. 50 asks for much patience. The keymove plus the threat should be indicated. Moreover 4 variations should be described.
3. No. 51 is an excellent problem. I expect that all contestants are able to solve it. Indication of the keymove is sufficient.
4. This is the last series of this month. Send your solutions of Nrs. 48 through 51 not later than the 20th of March, or, depending on distance, not later than the 25th.

CORRESPONDENCE

Some people seem to be mistaken, thinking that the easy problems or positions should not be solved. I wonder where you got this idea. In this paper only one chess contest is going on and all problems published in it are for all people taking part in it.

The Ladder idea has a great advantage. Anyone can begin the climb at any time. All contestants have the chance of reaching the top after a longer or a shorter time. This of course depends on the regularity and the quality of their solutions.

At this moment the top is set at 90 points. It must be set higher again if the number of contestants continues to grow.

JP — We really feel happy that you are back in our circle. You took part from the start and you should keep on for that reason. The problem of Julius Mendheim was a joke of course. Normally white could mate the black King in two moves. However, white did not want to do so because the author decided that nothing else than that little Pawn should mate the King. In that way we enjoyed a very exceptional solution.

Scuba Divers

As the fascinating study of oceanography in Canada expands it brings together men of widely-varied interests, backgrounds and professions. Most of their work, despite close association with the unpredictable sea and the ice-breaking ships and research vessels which are their floating workshops, consists of pure research and the evolved processes of scientific discovery. Though observations are made from wind-swept decks in stormy seas or in the stillness of a flat calm, much more time must be spent in the laboratory to digest the information recorded.

This winter, a number of oceanographers, through the use of scuba-diving equipment, are preparing to spend some time deep in the element they study. Though commonplace in warmer waters, skindiving in arctic seas — where ordinarily a man lost overboard is given but minutes to lives — calls for added precautions and a stricter diving drill. Already, by practising in frozen winter lakes near Ottawa, a group of oceanographers have learnt at first hand much about possible northern skindiving operations. Not intended as a large-scale operating technique, scientific scubadiving will yet have an important part in research work by inspection and study of sea bottom formations and marine life and through checking the correct functioning of underwater scientific instruments. In icy salt-water seas (which can remain liquid below freezing temperatures because of their mineral content) the scubadiving oceanographers and technicians expect to be able to stay underwater for useful periods and keep reasonably warm in their single-skin diving outfits. Clad in specially-made rubber space suits for exploring the inner space of the vast water regions of the earth's surface, Canadian oceanographers swimming the chilly depths will be as one with their subject, will gain an affinity with their later research work in office and laboratory that would hardly be gained by remote study alone.

National Film Board Photos.

Picture above: After skiing across lake, dragging equipment on a sled, oceanographers' first job is sawing hole in ice.

Picture below: Board anchors rope which skindivers use as safety factor when down in icy depths testing instruments and examining lake bottom.

Protestant Lawyers Organize New Lay Religious Group

Chicago, Ill (CNS)—The formation of the Christian Legal Society, a new lay religious group for Christian Legal Society, was announced here by Gerrit P. Groen, a Chicago attorney and first president of the new group.

The purpose of the society, Groen said, is to provide an opportunity for fellowship among Christian lawyers and to provide a forum for the discussion of problems relating Christianity to the law. He said the group will also help promote high standards of legal ethics and will encourage and aid deserving young students preparing for the legal profession.

Members of the Christian Legal Society must be licensed to practice law in the United States or Canada, be a member in good standing of a Protestant church, acknowledge the Bible as the inspired Word of God and accept the basic formulation of Christain doctrine as represented in the Apostles' Creed and similar historic declarations.

Local chapters will be organized and the annual meetings will be held in connection with the convention of the American Bar Association.

Elected as vice president of the group was Paul Barnard, professor of law at Stetson University, St. Petersburg, Fla. Other members of the board of directors are Henry L. Brinks, Elmer W. Johnson and Glenn R. Winters of Chicago; William Ellis, Seattle, Wash.; Henry Nuss, Dallas, Texas; Royce Lewellen, Solvang, Calif., and Jacob Stam, Jr., Paterson, N.J.

Vapors are Harmful warns Safety Body

Vapors from improperly deodorized garments cleaned in self-service cleaning machines can be dangerous, warns the National Safety League of Canada. The League has reports of instances where such vapors intoxicated car drivers and caused serious accidents.

"The introduction of self-service, coin-operated dry cleaning establishments," NSL declared, "has created this new condition necessitating adequate precautions". Fluids used in dry cleaning are known to be toxic, said Gay McLaren, NSL general manager. If garments are not properly deodorized in the tumbling operation at the end of the cleaning cycle, residual vapors will be present in the articles for some time. Should these improperly dried garments be placed in a closed area, such as a car with windows shut, the vapors can harm the occupants.

Mr. McLaren said, "If a strong odor of solvent is detected when the garments come from the drier, they should not be placed in an area without proper ventilation. If that area is a car, there must be lots of fresh air. Hang the articles in a well ventilated room at home until the odor of the toxic solvent has disappeared."

Confidentially Speaking

Repeatedly we read about amalgamations of churches or efforts to that effect. I wonder whether this just happens or whether there is an explanation for the apparent desire for unity.

Churchgoer

Dear Churchgoer:

Nothing just happens, surely not in the Church of Christ. There most assuredly is an explanation for the efforts toward unity in the church. There is a reason why the members seek oneness; there is also a reason why the Spirit of God drives the church toward unity.

Church members and church leaders generally want unity. The Church of Rome wants it; the World Council of Churches works for it; other church bodies do also. There are many different conceptions of church unity, but we shall not enter upon them now. People sense the contradiction between the One Holy Catholic church and the many denominations, sects and spinter groups. People realize that since there is only one Christian faith, one hope ,one doctrine, one Lord and Saviour, this oneness should find expression in the organization of the church. They know that one of the great scandals of Christianity is that the church is split asunder by schisms. Sometimes for no good reason at all, people will split the splinter. Christ spoke of the one fold and the one Shepherd. He also prayed to the Father that his people might be one.

So long as there is not some unity of organization, people who are sensitive to the prodding of the Spirit will strive for unity among churches, and the Spirit of Christ too will continue to urge them to become one.

True unity, let us add, can be had only in Christ and in His Word. Regrettably, much of the striving for church unity places great emphasis on the organization and little upon the truth of God as it is in Christ. Such attempts toward unity in outward things, accomplished at the excuse of unity in faith, hope and doctrine, we dare say, cause God greater grief than the lack of outward unity among church bodies.

Con Fidential.

Ad. Visser

Dr. P. Y. DE JONG — REV. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 12

"THE LORD'S SOUL WAS GRIEVED FOR THE MISERY OF ISRAEL"

Judges 10

Background Notes

This rather unknown chapter asks for serious study. The difficult question we have to deal with is, whether there is an end to God's mercy. In your society or bible club you probably never discuss this question. However, this chapter teaches us that a moment may come when God says, "I will deliver you no more." (vs. 13) If you are chosen to give an essay about this sad chapter, you should sit down and think the matter over thoroughly.

In the covenant God had made with His people, are two parts. If His people forsake Him, He must forsake them. The greater the covenantal apostasy is, the more fearful become the covenant judgments. Long before the story, described in this chapter happened, Moses had warned the people, foretelling them what would occur in case they would serve the idols. Deuteronomy 32:36-38, part of the beautiful song of Moses, is a portion of Scripture you should read before you start your essay. Pay much attention to the reason why God did not want to deliver His people any more. They did evil in the sight of the Lord. This evil was their terrible idolatry. The long list of idols in vs. 6 makes clear the most serious character of this sin. God means nothing to us unless we serve Him. God cannot be the God of His people unless they listen to Him and trust in Him with their whole heart. Keep in mind what the first and great commandment tells us as it is given in Matth. 22:37. Remember what the Heidelberg Catechism says about it and read especially questions and answers 94 and 95 in Lord's Day 34.

On the other hand, however, we are not God's people, because we love and obey Him but because God has chosen and adopted us. Therefore we believe that God's love is beyond understanding. Psalm 103:17 says that the mercy of the Lord is from everlasting, but the poet adds there: upon them that fear Him. God loves those who repent, who confess their sins and promise to walk in a new life. God longs for the love of His people. He even asks, "Give Me thy heart". In Christ Jesus, God is the Father of His children and because of the Mediator He turns to them again. "His soul is grieved for their misery", vs. 16. This is the main sentence in the whole story. Here God's love is shown in its glory. Our God is merciful. Let all who believe this truth forsake their evil ways and turn to Him in obedience.

Outline

1. **Tola and Jair vs. 1-5.**

   These verses form a separate part in our chapter. They mention the names of two judges, Tola and Jair, about whom we know nothing in particular. Notice that is said that "they arose" (vs. 1 and vs. 3). Did God call them? Did the people choose them? We simply do not know. Vs. 1 says that Tola arose to defend Israel. Do you think that this term means more than "to judge the people"? May we conclude that these two judges kept Israel from idolatry? Compare this part with the beginning of vs. 6. The only remark about Jair (vs. 4) is that he had thirty sons who rode on thirty ass colts and possessed thirty cities. This was the first time that a judge asked for such special honor for himself and his family. Were these sons honored as a kind of princes? Do you think Jair was right in arranging such privileges for his children? How did this idea develop in later time?

2. **Apostasy and Punishment vs 6-9**

   Vs. 6 mentions seven idols, or seven kinds of false gods which Israel after Jair's death went to serve in place of the only true God. This number of seven shows how extraordinarily terrible the sins of the people were in this case. Compare this vs 6 with the verses 11 and 12, where seven nations are summed up out of which the Lord had delivered His people. The number 7 in Scripture has often a symbolical meaning, expressing some fullness or perfection. The correspondence between the number seven in these two cases and the significant use of the number are unmistakeable. The measure of the nation's iniquity was filled up in the same proportion as the measure of the delivering grace of God. Perfection in evil was standing over against perfection in good.

   Because of the terribleness of the sins the punishment was also terrible. The Lord gave up His people into the hands of two hostile nations at the same time, on account of their repeated return to idolatry, so that the Ammonites invaded the land from the East, and oppressed the people for 18 years, whilst the Philistines came from the West. This was the way in which God treated His own people. What can be expected for the world today? Are we allowed to apply the text to the present international situation? How would you make such an application?

3. **Where is God's helping hand? vs. 10-14**

   The need of the oppressed people became so great that they cried out unto the Lord. The answer God gave proves that the people cried more because of the cruel oppression than because of their sins. How do you explain what they said? See vs. 10. God's answer was hard and it seemed to be definite, vss. 13 and 14. Could it be definite? Could God definitely forsake His covenant with His people? Why not? Why did He then withdraw His helping hand? Try to answer these question as fundamentally as possible and realize that they contain the heart of this chapter.

4. **God's grief**

   In vs. 15 the people call on God again. What do you think about their statements? What is lacking in them? Vs. 16 shows that they made some improvements. Their deeds at least were better than their words. Do not forget that it lasted until the days of Samuel before the people essentially and wholeheartedly turned to their God again. It is exactly the characteristic of the third stage in the period of the judges, which extended from the death of Jair to the rise of Samuel, that the people halted between two opinions. They could not (or would not?) decide whether the Lord be God, or some idol. This situation caused God's grief. "His soul was grieved for the misery of Israel." This should deeply touch our hearts that God feels sorrow because of the apostasy of His people. They belong to Him in Christ and He longs for their love and obedience. Just in order to bend them, to break their hearts and to bring them to repentance, God's love must sometimes withdraw any answer and any help and make them feel the consequences of their sin and rebelliousness, that they may forsake their evil ways and turn to the Lord their God again. Do you think that only benefits flow from the love of God? You are mistaken, for punishments do too. Both of them have for their source God's love and for their object the real happiness and well-being of men.

   The last two verses of the chapter tell us that the people took arrangements to start a fight against the enemies. They asked for a strong and courageous man. Did they pray too? Do you dare to say that their attempts were made by faith? Could such an endeavor expect much result?

Letters to the Editor

SHORTAGE OF ENGINEERS

The Editor "Christian Courier".

Dear Sir,

Referring to your article in the Courier of January 4, 1963 under the heading "Shortage of Engineers and Scientists", I like to offer some comment.

As a professional engineer, registered in the Netherlands ("Stichting Ing. Register"), having lived in Canada for about 8 years, I believe to be in a position to know a little about this matter. I feel impelled to contradict the information given in this article, especially the claims made by the Federal Minister of Labour.

The shortage of engineers is a fable spread around for many years in government and other circles (universities). The following facts can be verified by any one who is really interested in the matter:

1. Unemployment of engineers in Canada is not unusual and employers have so much choice that they require Canadian Professional registration for anyone who wants work in engineering. Registration can only be obtained after several years of professional experience.

2. A bachelor of science degree in engineering is considered inadequate by most employers (including the government at all levels). Many graduates are employed as technicians or draftsmen.

3. Wages of engineers (excepting those who have their own consulting practice) are often lower than the wages of the tradesmen they are supervising. For example the hourly rate of an electrician varies, depending on the area, between $2.75 and $3.50, double rate for overtime. Many electrical engineers, even those with a professional degree but employed by others, earn $300.— to $500.— per month. Overtime is not paid or at normal rate.

4. Professional registration of engineers is being controlled by the provincial associations of professional engineers. Requirements for engineers with a foreign degree are such that they practically have to do their complete university study all over again.

I have experienced this so-called shortage of engineers so intensily that I was forced to leave Canada and accept employment in the United States where circumstances are different. Here it is normal to do professional engineering work with a B.Sc. degree or equivalent only. The company I work for has more than ten thousand engineers of whom only ten percent have professional registration. Obtaining registration in many cases is equal to planning to start a consulting practice.

In Canada it took the provincial association of professional engineers two years to answer the question what the requirements were for registration. The same question was answered within four weeks by the State Board of Registration in this part of the United States. (Take note that registration here is exercised by a STATE Board and not by an "Association".) The requirements of this State Board were such that no difference is being made between "inter-state" registration and "inter-country" registration. This means that no discrimination is being applied of foreign education.

Considering the fact that there are already too many engineers in Canada, it is understandable that the professional associations try to keep foreign engineers from their ranks.

I thought it worthwhile to present you another opinion than the one given by the minister of Labour and you may use this information for your readers.

Yours truly,

B.

Number Twenty-nine of a Series

COMFORT AND CALAMITY

by Ineke Parlevliet.

Christmas 1944

More than a week had gone by since Dick van Dongen and his friends were picked up by the Germans. All that their relatives had learned in the meantime was that they were jailed in Utrecht. Only the women had been brought to the "Oranje Hotel" in Scheveningen. The prisoners were not allowed to correspond nor to receive any visitors so their families wondered and worried how they were doing and what would finally happen to them. Mrs. van Dongen had written to Wieske, Dick's fiancee in Friesland, about his arrest. Wieske had replied immediately and expressed her fear and worry. Furthermore she wrote that she planned to come down to Waterdam around the middle of January, bringing food. Her father was making a light cart, which she could hook to her bike. In this way she would be able to take larger quantities of wheat, potatoes, beans, oil and butter with her. As she did not want to undertake this long and tiresome trip on the bike without tires all by herself, she had asked her sister-in-law, Jenneke, to go with her. Jenneke's parents lived in Utrecht and could use some extra food as much as the van Dongen's did. However, one of Jenneke's children was sick with the measles, so that their trip had to be postposed a week or two.

Mrs. van Dongen was very pleased with Wieske's letter. "Maybe in a few weeks we will have a very welcome food addition," she thought. "In that case I can cook two potatoes per person instead of one for their hot meal . . . It's alarming how fast that big bag of potatoes goes with so many eaters."

Christmas came and brought snow, ice and penetrating cold and cutting wind. This time Mrs. van Dongen had been unable to produce extra food like other years. The house was extremely cold, except for the living room, but even the old woodstove had difficulty in providing enough heat to keep everybody warm, as fuel was also put on rations, which became smaller by the week. The highlight of Christmas Day was the church service. This year the celebration was deprived of her glittering lights, candles, christmas trees, abundance of food and drinks, only the bare fact of the birth of God's Son remained.

More than ever before the van Dongen's experienced the salvation and importance of the Christmas message. In the morning service the minister (not their own, as Rev. Bos was still in hiding like Mr. van Dongen and many others) read the special pulpit message requested by the Synod of their church, which pleaded the people not to forget their brothers and sisters in Christ who were starving in the big cities in the West. If there were people who could spare a little food, they should bring it to church. With this the undernourished people in their own congregation could be helped. The best way to help the suffering West was to offer to take children from this area into their homes and feed them. Many farmers could perhaps feed an extra mouth . . .

In the afternoon the people came to church again and almost everyone brought a gift and laid it down underneath the pulpit. Every gift, regardless of its size or quantity, was a great sacrifice. When the services started the minister was visibly moved when he saw the treasures around the pulpit: potatoes, cabbages, eggs, flour, a piece of butter, a sausage, sugar, salt, carrots, onions . . . And in the middle on a dish, coupons for bread, sugar and fat. After the services several farmers gave their names to the minister: "Every child should be fed, Reverend, send me one . . ." "Send me two . . ." "And me one . . ."

In spite of the darkest gloom which lay on their family, it was a wonderful and blessed Christmas for the van Dongen's and for many others. The Light of the world had come and no one could extinguish it.

The day after Christmas an unknown lady visited Mrs. van Dongen. Her visit was brief, but when she left, Mrs. van Dongen cried tears of happiness. She had known how to control herself each time when new blows had struck her, when John had disappeared, the time their house had been searched by the Nazi's, and when Dick was caught . . . Now that good news had reached her, she let her tears flow. In her lap lay a small piece of paper, closely written: A letter from Dick himself smuggled out of jail! For the tenth time Mrs. van Dongen read it:

"Dear Mom, Dad and the rest,

I have been here ten days now and am getting used to it, although I often long to see you all. The first few days is was very difficult, but now I feel much better. Yesterday I was interrogated for the second time. They try to link me with Gerard and the others, but up till now they have not succeeded. Gerard, Bram and Leen are here too, with the other workers and Mr. Vroom's employees. They are all in separate cells. I only see them a few minutes in the morning during the time they allow us to get a few breaths of fresh air. Only Gerard makes signs of recognition. Of course we are not allowed to speak to each other. The others behave as if they don't know me. A good sign. As long as they keep quiet, I have hopes that they will release me sooner or later. I am very worried about the others, though.

Whatever may befall me, I am not afraid, for I know that God takes care of me. Here in confinement I finally realized what Jesus means to me. I would not want to miss this for all the treasures in the world. Some one gave me a New Testament, that I read a lot, particularly when I am worried or discouraged. I have just read some part of it and feel strengthened through it. Especially Hebrews 12:11, Phil. 4:6 and James 1:12 comfort me greatly. I pray for everyone of you. Pray for me, too. God is with us all.

Be careful with this letter. Tell Wieske about it. She should not worry either. I love her. If possible send me a letter back; let each one of the family write a few lines. I would also like to have an Old Testament and a bit of food if you can spare it. We don't get too much here, about half as much as you get at home these days. The bearer of this letter can take care of it that I get these things. But please, be careful! I'll write again as soon as possible. Keep smiling! Love,

Dick.

A heavy stone had rolled from Mrs. van Dongen's heart. Everything was all right now. Of course Dick was not free yet and perhaps he never would be. But this was of lesser importance now. The main thing was that Dick had found God again, or better: that God had kept a hold on Dick as He had always done and as He would do in the future. In this way nothing serious could happen to Dick, not even if he lost his life.

Mrs. van Dongen folded her hands and thanked God from the bottom of her heart for His grace and sustenance. Then she rushed off to show the letter to her husband, while she asked Rita to write Wieske about the good news.

The year 1944 slipped away. It had been for many a very dark and unhappy year. It had brought misery, a lost battle, bombings, razzias, arrests, killings and hunger but not the so fervently desired liberation, with the exception of some southern parts of Holland. There was no doubt about it: The new year would finally bring freedom for the whole country, but for many people it would be too late. A sharp, short order of a German officer, or many long weeks without sufficient food, would cut off the lives of thousands and thousands of men, women and children. The year 1945 had a bad start. A bitter winter reigned next to the Germans and this influence was just as bad. Freezing temperatures had closed the canals and rivers for boats and barks. The situation in West and Central Holland was miserable enough as it was, but the hold up of water traffic now stopped all the food transports from the Northern provinces to the other ones. The food position in Friesland, Groningen, Drenthe and part of Overijsel was still reasonably good. In these provinces most of Holland's farmers lived, among them the very big ones with acres and acres of arable land and with a livestock which was known for its good quality all over the world. The Germans had taken their share of it, but nevertheless these people were a hundred times better off than their country-men in the industrial areas south and west of them. Ever since the railroad strike in September the freight transport had been completely dislocated. As a result they experienced immense difficulties in transporting all kinds of agrarian products from the North to the populated cities in West and Central Holland. The Germans didn't lift a finger to come to the aid of the starving people. The railroad strike was the cause of the trouble, they said. Holland could now reap the fruits of their own mistakes. Of course the Germans could have done much better to establish better transportation, but they were not interested. They couldn't care less if everyone in Holland starved to death.

The boat transports, which the Dutch had organized themselves, experienced many difficulties. There were not enough boats in the first place. Then there was a dire lack of fuel for the motors, food for the skippers and permits from the Germans. And to top it all off, a severe frost had stopped these transports completely. It might take weeks before all the small rivers and canals were navigatable again, even if the thaw set in right now, which seemed quite unlikely. The order that new food rations would be issued in two weeks instead of one, left the people in Waterdam in a state of shock. It meant that for a whole week they had to go without food, unless they could manage to save some from their present rations, which was next to impossible because these were already so terribly small. The food problem became the topic of the day.

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Langley, B.C., A. Vanden Ende te Brooks, Alta.

te Orangeville, Ont., G. J. Hoytema te Dunnville York, Ont.

als Home Missionary voor Bellevue, Alta., Lethbridge roepende kerk, J. W. Postman van Haney, B.C.

als Home Missionary voor High River, Alta., Granum roepende kerk, L. Bossenbroek van Ocheyedan, Iowa.

te Purewater, S.D., P. F. Dahm van Leamington, Ont.

te Vancouver, B.C., L. A. Bazuin van Denver, Colorado.

te Strathroy, Ont., B. Nederlof te Edmonton, Alta.

te Edmonton II, J. W. Uitvlugt te Grand Rapids, Mich.

Bedankt

voor Orangeville, Ont., G. J. Hoytema van Dunnville York, Ont.

voor Kentville, N.S., D. J. Scholten te Brantford, Ont.

voor Edmonton II, H. Vander Kam van Jenison, Mich.

voor Transcona, Man. P. Vander Weide van Baldwin, Wisc.

Toronto District Christian High School

In the first years of settlement in this country, we had no idea about the wonderful things that could happen all around us. We have witnessed the growth of churches, the start of Christian schools and the beginning of Christian action in the field of labour and higher education.

When we take time to look back, we must confess that God's blessings reached far beyond expectations of our little faith. This knowledge does not only humble us, but it also inspires and provides new power to carry out our task.

The world of today places us and our children for difficult situations and decisions. What determines our decision and response to the questions of modern culture?

Do we assist our teenagers sufficiently in a complex society which we many times do not understand? Do we show them the necessary Christian motive in choosing an occupation and do we make sure that secondary education gives them a Christian outlook on life?

God knows, this *we* often *do not* realize, that *all* our *work* has something to do with the coming of Christ. That is the reason why we have to be awake and show our young people the way.

About four years ago a number of people came together in the Toronto District to organize an association which would provide this assistance for our parents in the field of secondary education. Today this Association is on the move to establish a Christian High School in the Toronto District in the near future.

When we discover that everyone and everything, our factory work, recreation businesss deals and *education*, works towards this goal of Christ's coming, then we will understand our task and the Toronto District Christian High School will not go without your and my support.

F. J. Reinders,
President.

Ingezonden

LEES, VERMAAN EN LEER!

Welke een geestelijke waarde kan er verscholen liggen in het lezen van goede lectuur door onze gezinsleden?

Zou het een wijs besluit zijn om maar liever neutraal te blijven, niets te lezen en tevens nog enige dollars uit te sparen? Kan dit een juiste houding genoemd worden, terwijl wij telkens weer ontdekken, dat de geestelijke stromingen in onze kerkelijke samenleving zo sterk uiteenlopen?

Zeker niet. Als ouderen en als jeugd ontdekken wij telkens weer, dat ons via onze christelijke bladen een zo rijke schat van wijsheid wordt geboden voor zulk een lage prijs. Gezegend een gemeente, een gezin of een individueel persoon, bij wie nog belangstelling ontdekt wordt en die willen luisteren naar mannen, die door God met wijsheid gekroond zijn en die hun licht willen doen schijnen over onderwerpen, waarover verschillend wordt gedacht.

In verband hiermede viel onze aandacht op het verslag van een gehouden conferentie van ambtsdragers in de Fraser Valley, weergegeven door Mr. De Boer in Calvinist-Contact van 11 Januari j.l. Daarin wordt gehandeld over kerkleden die het voldoende vinden eenmaal per Zondag ter kerk te gaan.

Verder werd er in gehandeld over hen, die hun verplichtingen niet nakomen om de gevraagde financiële lasten mee te dragen.

Deze gevallen komen in meer gemeenten voor, zodat het van belang is daar zo nu en dan over te spreken.

Wat het eerste betreft zouden wij (naast hetgeen Mr. De Boer in genoemd verslag citeerde) de volgende Schriftplaatsen willen aanhalen, b.v. wat wij lezen in Rom. 10:17. Of in Efeze 1:13, Hebr. 10:25, Jes. 58:13. Vervolgens willen wij opmerken, dat wij hier met een van Gods genademiddelen te doen hebben. Mede door de verkondiging van Zijn Woord op de rustdag, betoont Hij Zijn genade aan zondaren om langs deze weg ons geloofsleven te bevorderen op de weg der heiligmaking. Want het is dezelfde Bijbel die van ons vraagt "de samenkomsten der gelovigen niet te veronachtzamen", en ons ook gebiedt, "werkt uwzelfs zaligheid met vreze en beving". Het is de Here niet aangenaam indien wijzelf willen uitmaken hoe en wanneer het ons past Zijn bijzondere zegen te ontvangen.

Zijn wij ervan doordrongen, dat wij hier een strijd te voeren hebben tegen de lusten van ons vlees? Wij spreken samen over de strijdende kerk. Dan dienen wij ons af te vragen of wij de Here of de satan dienen, indien wij niet alles gedaan hebben om met ons gezin beide kerkdiensten bij te wonen.

En wat die gemeenteleden betreft, die hun verplichtingen in financieel opzicht niet nakomen, zegt Mr. De Boer: "Zelden zien wij, dat deze houding op zichzelf staat".

Inderdaad gaat het in de kerk om geestelijke belangen. De kerk is het middelpunt om de Here te dienen. Dit neemt niet weg, dat men in de kerk met een balans en met een begroting te doen heeft. "My task" komt op iedere begroting voor en moet ten uitvoer worden gebracht.

Mag een kerkeraad er genoegen mee nemen, dat de financiele lasten slechts door een deel der leden gedragen wordt? Natuurlijk zijn er uitzonderingen, maar het moest toch door ons allen als een verplichting worden gezien. Hoe komt het toch, dat juist de financiering door velen als "iets anders" wordt gezien? Waar Uw schat is, daar zal uw hart zijn. Onlangs zei iemand ons, dat hij niet voor de catechisatie of voor de J.V. voelde, omdat hier steeds gecollecteerd werd. Wel antwoordde hij op onze vraag, dat hij steeds betaalde als hij naar de bioscoop ging, "anders wordt men niet toegelaten..."

Wederom is door verscheidene kerkeraden de begroting voor 1963 voorgelegd. Welke redenen zou men hebben als de Koning der Kerk zelf de "non-contributors" zou vragen? Wat zou Hij zeggen, indien zou blijken dat u meer liefde hebt voor uw huis, of uw car, of uw dagelijks rokertje, dan voor Zijn zaak?

Wij zijn slechts rentmeester, die eenmaal rekenschap van ons rentmeesterschap zullen moeten afleggen. Wij moeten elkaar tot een voorbeeld zijn "in woord, in wandel, in liefde, in de geest, in geloof, in reinheid (1 Tim. 4:12).

H. Diemer.
St. Catharines, Ont.

"WELCOME TO HOLLAND" is de naam van een nieuwe gramofoonplaat welke ons ter beoordeling werd toegezonden door "Original Sound Productions", Waterdown, Ont. en aan wederverkopers verkocht zal worden door Holtzheuser Bros., Toronto.

De plaat is bedoeld om dienst te doen als een echt Nederlands souvenir. Ze draait precies 15 minuten en in deze korte tijd krijgt men toch een aardige indruk van het lage landje bij de zee.

Allereerst geeft het een beeld van Amsterdam met zijn oude en vele grachten, terwijl men ook het bekende draaiorgel hoort spelen. Dan brengt men een bezoek aan Den Haag waar men in gedachten de opening van de Staten Generaal kan bijwonen op Prinsjesdag (30 September). Vandaar gaat men even naar het drukke strand in Scheveningen waar men de visverkopers hoort om hun zoute haring aan te prijzen bij het publiek.

Rotterdam, dat vroeger een gewone vissershaven was en nu op één na de grootste schepen-haven in de wereld, passeert de revue. Men hoort de stem van Erasmus van Rotterdam, de 16e eeuwse humanist en filosoof.

Van Rotterdam gaat men naar de afsluitdijk en zo naar het noorden waar de Groningers en Friezen wonen.

Breda, Eindhoven en andere zuidelijke steden worden bezocht en men hoort iets over de kolenmijnen en natuurlijk ook iets over de bekende jaarlijkse carnavals-feesten.

Tenslotte is een plaats opengehouden voor de historie van Zeeland met zijn strijd tegen het water.

Men hoort de stem van Koningin Juliana en van Prins Bernhard en het Wilhelmus geeft een waardig slot.

De commentator of woordvoerder is een Canadees, genaamd Jerry Cowan, zodat er dus Engels wordt gesproken.

We hebben ons afgevraagd of dit verstandig geweest is, want o.i. is er hierdoor nog al wat verloren gegaan van de echte Nederiandse sfeer. Aan de andere kant kunnen wij waarderen de opvatting van de samenstellers die ook aan onze Canadese buren en vrienden hebben gedacht. Hierdoor is het een plaat geworden die men nu gerust kan draaien als men eens Canadese vrienden op visite krijgt omdat die het waarschijnlijk wel op prijs zullen stellen iets te horen van dat land waar velen hunner hebben gevochten voor de vrijheid in de jaren 1940-1945.

Mr. Editor:

I can't afford it

We had the privilege of listening to our wellknown speaker, Dr. R. Kooistra on behalf of the A.R.S.S.

What a blessing to have a man like him speak to us. He explained out of God's Word what God grants to us through Jesus Christ in worship, culture and revelation.

What a blessing we have in the reformed faith.

Dr. Kooistra showed us the innumerable blessings of God in having the opportunity to witness in this way to a world, lost in meaningless words. This blessing, however, presents a responsibility also. The covenant has two sides: God's promise and our responsibility.

Do we count our blessings? Yes, we do, is often said, but I can't afford it.

This means that we love to hear that God reveals Himself in His Word, but we can't afford the response. We stand in need of Christian schools, institutions, universities, hospitals, and so forth. We not only need them, we are responsible to bring them into existence to the honour and glory of the Owner of this all. Where are the results? Can we really not afford them?

We in North America are the most blessed and possessing people, yet we can't afford to do God's will. Or are we worshipping other gods? Our want, our pride to possess so much brings us to a point that, after the last payment, we can't afford it to pay to those who call on our homes to collect our contributions. We have our T.V., our insurance all paid up, and besides, we have our families to look after.

God, however, tells us to look up to heaven from where our salvation cometh, our need for every day without ceasing. There is no end to it. But what are we doing? Securing our income and forgetting the source of it all?

God's projects are hardly existing.

I know that it is high time we take heart and *give* where glory is due. The Bible calls on us to turn. This is what we stand in need of in our reformed faith: a God-given rebirth.

With thanks for printing these lines,

Mrs. P. Koetsier.
New Westminster, B.C.

Als steeds is
HET BESTE ADRES
voor
al Uw boot- en luchtreizen
ook voor overkomst van familie uit Holland

Koops Travel Service

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
543 BRANT STREET BURLINGTON, ONT.
Telefoon: Burlington NE 4-1813, Toronto: WA 2-6413.
Dag en nacht bereikbaar.

Lezers schrijven...

Mag ik U hiermede verzoeken of U alstublieft ook nog het nummer van C.C. eind Januari of 1 Febr. wilt sturen, omdat wij het niet hebben ontvangen. Ook hebben wij de mailman gevraagd, doch die zei dat het niet op het postkantoor was aangekomen.

Verder bewijst dit wel, dat wij geen week buiten C.C. kunnen.

Hartelijke groeten,

P.H.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

De Tsjechische broer en zuster Roman, die in 1962 het wereldkampioenschap kunstrijden veroverden, bereiden zich geducht voor op de komende Europese en wereldkampioenschappen 1963. Het populaire paar heeft een aantal nieuwe figuren ingestudeerd en een ander muziekthema gekozen.

Leading Little Ones to Jesus
By Dr. J. Waterink, $2.75
FOR SELECTED BOOKS
call or write
CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-1234

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Van Spengen lacht, om elke vracht!
Verhuizingen door geheel British Columbia. Wij verpakken en verzenden over zee en land.
Packing, Crating, Shipping
A. VAN SPENGEN
Custom Broker
5743 St. Margaret St.
Vancouver 16, B.C. HE 1-7834

Drukwerk nodig?
Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.
GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.
Corner Gage & Main
P.O. Box 34, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489
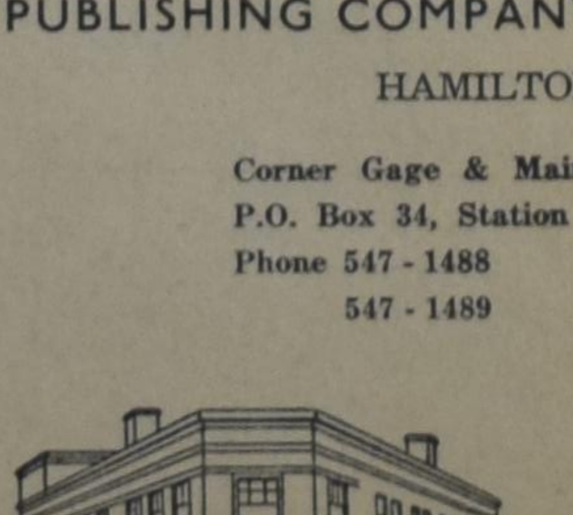

Verschenen:
Een Tweede Druk van
The Bible and the Life of the Christian
Een bundel uiterst leerzame schetsen in de Engelse taal. Deze schetsen werden oorspronkelijk door Prof. Dr. H. E. Runner bewerkt voor de Groen van Prinsterer Society te Grand Rapids, waar zij zo doelmatig bleken te zijn dat besloten werd ze ook voor anderen beschikbaar te stellen.
Uitnemend studie-materiaal voor huis en vereniging
INHOUD: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet — The Institution of the Office of Government — The National State — The Kingdom of God — The Church and the Kingdom of God — The Confessing Church — The Theocracy in Israel — Government and Church — Freedom of Conscience — The Government and the Law of God — Culture — The Christian State — Marriage — The Family — The School — Human Society and the Gospel — Economic Life — Industrial Organization — Christian Organization.
Prijs slechts $ 1.75
Bestel dadelijk bij
Guardian Publishing Co. Ltd.
BOX 34, STATION B, HAMILTON, ONT.

JUMBO'S NIEUWE SPEL:

BLIKOPENER SPELEN MET WAGENS

door Jaap Boekkooi

Het gebeurde kort geleden in de Kruger Wildtuin, zeker wel Zuid-Afrika's bekendste wildreservaat. Een Johannesburgse familie zette haar wagen stil om naar olifanten te kijken. Plotseling draafde een van de olifantenmannetjes naar de auto toe, de oren flapperend en harde trompetgeluiden uitstotend en probeerde met zijn slagtanden als een soort blikopener de motorkap open te scheuren. De kap zag er spoedig als een verfrommeld stukje zilverpapier uit en daarna ging de olifant het dak van de auto bewerken. Met een kwaad gebaar stak hij een tand dwars door het metaal, alsof het een naald in een oude sok betrof. De inzittenden bleven ongedeerd, maar ontsnapten ternauwernood aan de dood en de episode kreeg grote krantenkoppen door het hele land.

Waarom viel deze olifant een auto aan, nadat nog een andere olifant een tweede wagen had proberen op te frommelen? Deze vraag is druk in de Zuidafrikaanse pers besproken, vooral ook omdat zulke aanvallen in tal van jaren niet zijn voorgekomen.

Al jarenlang zijn de veldwachters in het Kruger-park bezorgd geweest over het gedrag van sommige bezoekers. De meesten gehoorzamen de regels van het park uitstekend; verlaten niet hun wagen en voeren ook geen dieren.

Maar nu bijna iedereen in Zuid-Afrika met een grote film-camera kan pronken, worden er door sommige bezoekers aan de wildtuin andere eisen gesteld. Ze zijn niet zozeer in de dieren geïnteresseerd als wel in actie. Als een leeuw stil langs de weg ligt, dan is hij geen bijzonder goed filmobject. Maar als je hem aan het lopen kunt krijgen of zelfs kunt laten grommen met een wijd-open bek, dan is de film geslaagd.

Hetzelfde gebeurt met olifanten. Deze staan dikwijls lange tijd stil en dan worden de filmmensen ongeduldig. "Ik wou dat-ie ons bestormde," zeggen ze dan. "'t Zou een mooi filmpje worden." Daarom gaan sommigen van de filmmensen ertoe over om de dieren vanuit hun wagens te bekogelen met sinaasappelschillen, bierblikjes en zelfs lege flessen. Dan laten de dieren zelf ook wat actie zien. Veldwachters in het park weten bijvoorbeeld van een geval te vertellen waar een man zijn arm uit de wagen stak en een leeuw vriendschappelijk op zijn kop klopte. Of van een man, die zijn wagen verliet met een sinaasappel in zijn hand en deze rustig aan een olifant voerde.

Dikwijls gebeurt het dat, wanneer een olifantentroep in zicht komt, de grootste verkeersopstoppingen in heel Afrika in het Krugerpark plaatsvinden. Olifanten die in zo'n geval de weg proberen over te steken, hebben geen kans. Een solide rij wagens blokkeert ze. Een van deze kolossen hoeft maar ongeduldig te worden en het vuur is in de pan. Hij kan met één poot elke auto in elkaar trappen. In sommige tijden van het jaar verliest een olifant gemakkelijk zijn geduld. Een van de grootste zorgen van de olifanten is kiespijn. Dit komt blijkbaar vaak onder deze dieren voor en hun humeur lijdt er vanzelfsprekend onder. Gedurende het paarseizoen zijn olifanten ook gevaarlijk. Als een auto toevallig tussen mannetje en wijfje belandt, kan het mannetje jaloers worden op de wagen. Dan zijn er tijden van het jaar waarin olifanten te veel van een borreltje houden. Ja, schrik niet, olifanten kunnen dronken worden. Ze eten graag besjes van de Maroelaboom en als deze gisten, wat dikwijls gebeurt, dan veroorzaken ze hetzelfde effect op mens en dier als een paar goede slokken jenever of cognac.

Na de recente ongelukken is de Nationale Parkenraad van Zuid-Afrika streng gaan letten op bezoekers die zich niet aan de regels houden. Er kunnen boeten opgelegd worden tot een bedrag van f 1.000.-. Als bezoekers buiten hun wagens gezien worden kunnen ze behalve de boete ook onmiddellijk het park uitgezet worden.

Het voeren van dieren is ook streng verboden, maar veel bezoekers kunnen dit niet laten, vooral niet als bavianen en apen, zoals zo vaak gebeurt, op hun wagen komen zitten en met de meest pathetische gezichten om een apenootje bedelen. De natuurconservator van het Krugerpark, de heer A. M. Brynard, zegt dat deze mensen de dieren een groot onrecht aandoen. De dieren worden op die manier zo gewend aan het ontvangen van voedsel dat ze lui worden en liever de hele dag op een auto wachten dan zelf hun natuurlijke voedsel zoeken. Als het toeristenseizoen dan voorbij is blijven deze dieren — waarvan sommigen hun hele leven slechts menselijk voedsel hebben gegeten — achter zonder dat er voor hen iets te eten is. Dan is het te laat voor hen om zelf hun voedsel te zoeken en sterven ze binnen korte tijd.

— Overgenomen uit "Nieuws uit Zuid-Afrika".

Het is ook in de olifantenwereld ongelijk verdeeld. De hierboven afgebeelde olifanten kunnen niet met wagens spelen, doch moeten geducht meehelpen om de grenzen van India tegen de Chinese communisten te versterken. Op de onderste foto is een geleider bezig de olifant te ontdoen van de touwen waarmee het sterke dier de vrachten voortsleepte.

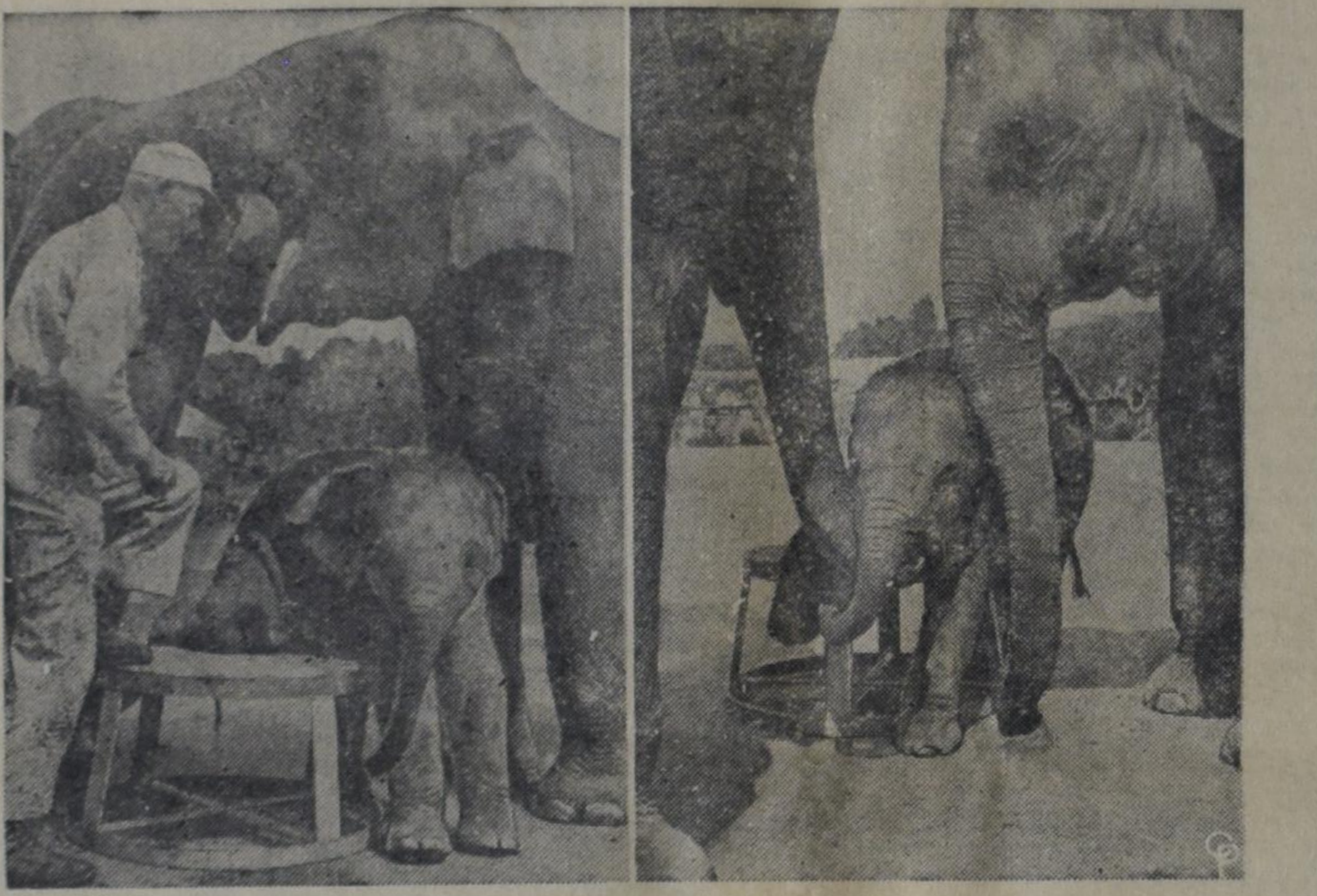

Hier leren "Mama Belle" en "Pet" de kleine "Packy" wat van een olifant in de diergaarde van Portland, Ore., verlangd wordt. Voor de vier maanden oude baby — de eerste olifant die gedurende 43 jaar in de Verenigde Staten geboren werd — valt het niet mee om met alle vier poten op het platform te klimmen.

Horlogemaker
J. SNIEDER
STATION ST., SMITHVILLE
Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.
Bel collect WAlker 6-7372

NAAR NEDERLAND!!
Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:
VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Globetrotter Travel Service Ltd.
Uw Nederlands georienteerde Reisbureau met Nederlands sprekend personeel in WEST CANADA
Agent voor KLM, CPA, TCA, Holland-Amerika Lijn en alle andere vervoersmaatschappijen.
Ten allen tijde tot Uw dienst. Gratis service en huisbezoek.
Bel, schrijf of kom binnen.
2015 Main Street
Tel. TR 4-7122
's Avonds HE 1-8980
VANCOUVER 10, B.C.

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER
GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?
A° 1807 Holland Life
SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?
SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN
Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Voor: Alberta, B.C. en Saskatchewan is de
"Children's Bible"
(3—9 jaar)
Anne De Vries $ 4.95
ALLEEN verkrijgbaar bij
WOUDSTRA'S BOOKHOUSE
9330 Jasper Ave.
EDMONTON, ALTA.

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van [illegible]4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In [illegible] boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS [illegible]EK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar [illegible]ngelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRR[illegible]R
This book is pu[illegible]ished in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.